

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Tk/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010419
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119010419.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 15. 07. 2019 konajúc senátom v zložení z predsedu senátu JUDr. Barbory Sopkovej a prísediacich Š. A. a B. V. v trestnej veci obžalovaného Q. W., nar. XX. XX. XXXX v A., takto

rozhodol:

Q. W., nar. XX. XX. XXXX v A., trvale bydliskom H. XX/XX, W., toho času v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, Komenského 7, Banská Bystrica,

je vinný, že

dňa 03. 09. 2018 v čase krátko po 20.00 h v byte č. 10 na 5. nadzemnom podlaží bytového domu na adrese W. XXX/X, D. N. S., po návrate z návštevy, počas ktorej sa oboznámil s obsahom komunikácie svojej družky - poškodenej Z. Q., nar. XX. XX. XXXX, bydliskom W. XXX/X, D. N. S., s iným mužom, ktorá bola uložená v jej mobilnom telefóne, a nadobudol podozrenie o jej nevere, a po následnom odmietnutí spoločného kúpania zo strany poškodenej, po tom, ako táto už vošla do vane napustenej vodou, vzal z kúpeľne nepozorovane elektrický teplovzdušný sušič vlasov oranžovej farby zn. EDUTEC, výr. č. 494346, ktorý za pomoci predlžovacieho kábla zapojil do elektrickej zásuvky v kuchyni bytu nad kuchynskou linkou, následne sušič vlasov zapol, prešiel do kúpeľne dverami z kuchyne a so slovami „skap ty suka“, hodil sušič vlasov do vane, do priestoru pred jemu chrbtom stojacu poškodenú, po čom táto dôsledkom zásahu elektrickým prúdom spadla do vane; následne s vedomím, že pri kontakte sušiča vlasov s vodným kúpeľom nedošlo k vypnutiu ističa elektrického rozvodu a k prerušeniu elektrického obvodu v byte, odišiel mimo kúpeľňu a po uplynutí bližšie nezisteného času odpojil predlžovací kábel z elektrickej zásuvky v kuchyni, sušič vlasov vybral z vane, odpojil ho a ohodil v kúpeľni na zem, predlžovací kábel stočil a z bytu odišiel do pohostinstva nachádzajúceho sa pri kultúrnom dome v Závadke nad Hronom, pričom cestou predlžovací kábel odhodil do nádoby na odpad a potom ako v pohostinstve požil jedno 0,5 l pivo vrátil sa do bytu, kde už v priestore pred kuchynskou linkou našiel na zemi ležať poškodenú, ktorej sa počas jeho neprítomnosti podarilo dostať z vane a preplaziť sa z kúpeľne do kuchyne, následne odišiel z bytu k susedovi Q. Š., ktorého informoval o úraze poškodenej elektrickým prúdom zo sušiča vlasov, ktorý mala sama použiť vo vani, na základe čoho Q. Š. v čase o 20.51 h telefonicky, prostredníctvom tiesňovej linky, privolal na miesto vozidlo rýchlej zdravotnej pomoci, ktoré poškodenú previezlo do NsP v Brezne, kde jej bola poskytnutá potrebná zdravotná starostlivosť, čím jej takto svojim konaním spôsobil poranenia nízkonapäťovým striedavým elektrickým prúdom s popáleninami kože na vnútornej ploche pravého predlaktia, na vonkajšej hrane palcovej hrany ruky, popáleniny pavučinového vzhľadu na chrbtovej strane tela v oblasti obidvoch lopatiek, v oboch sedacích krajinách a príľahlých bedrových krajinách a s poškodením funkcie srdca, obličiek, svalov a pečene, pričom v danom prípade išlo o stredne ťažké, bezprostredne po utrpení aj život ohrozujúce poranenia s dobou liečenia 3 až 5 týždňov,

t e d a

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k tomu, aby iného úmyselne usmrtil, konal v úmysle spáchať trestný čin, čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), § 46 Trestného zákona. k trestu odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa trest vykoná v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona sa ukladá obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona sa ukladá zhabanie vecí - elektrického teplovzdušného sušiča vlasov oranžovej farby zn. EDUTEC, výrobné číslo 494346.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica dňa 22. 05. 2019 podal na súd obžalobu pod sp. zn. Kv 81/18/6600 na obv. Q. W. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe a vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Súd na neverejnom zasadnutí dňa 30. 05. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Tos/49/2019 zo dňa 05. 06. 2019 po podaní obžaloby postupom podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku rozhodol o ponechaní obvineného vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a) a písm. c) Trestného poriadku. Zároveň určil termín hlavného pojednávania, na ktorom vykonal dokazovanie.

I.

Obžalovaný Q. W. na hlavnom pojednávaní neurobil ani jedno z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku dôvodiac nesúhlasom s právnou kvalifikáciou skutku v zmysle obžaloby. V spontánnej výpovedi uviedol obdobné až totožné tvrdenia ako vo výpovedi z prípravného konania zo dňa 24. 01. 2019, s výnimkou jedného rozporu, ktorý bol postupom v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku odstránený.

Obžalovaný vypovedal, že s družkou N. žili vo Veľkej Británii 7 rokov. Hodnotí to ako pekné obdobie, počas ktorého nemali nejaké nezhody. Keď sa aj pohádali, vždy sa udobrili. Asi 3 mesiace pred dovolenkou sa pohádal s jej dcérou pre peniaze. Od vtedy začala byť družka odmeraná. Naznačila mu, že by ich vzťah chcela ukončiť, tak isto nevedela, ako budú ďalej pokračovať. Obžalovaný o ňu nechcel prísť, začal si ju viac všímať, kupoval jej kvety, viac varil. Mali prísť na Slovensko na dovolenku na 10 dní s tým, že mali naplánované nejaké návštevy rodičov a známych. V prvých dňoch navštívili družkinu mamu vo Zvolene a následne jej otca v Detve. Potom boli aj na návšteve u jeho mamy a brata v Predajnej. Vrátili sa po týchto návštevách domov na Závadku s tým, že družka chcela ísť na ďalší deň na nejakú túru. Povedala, že by to malo byť niekde v Malej Fatre, asi v Tureckej, ale miesto si už presne obžalovaný nepamätal. Na túre bolo viac ľudí, asi 20, organizoval to horský vodca. Túra mala

trvať dlhšie, 2 - 3 dni. Počas tejto prvej túry ostal obžalovaný doma s družkinou dcérou, lebo sa o ňu nemal kto postarať, ale často s družkou telefonoval. Na túre sa zdržala asi 2 dni, vrátila sa v piatok alebo v sobotu. Potom sa bavili tak normálne, pýtal sa jej na túru. Tiež sa dohadovali, čo budú robiť ďalej. Navrhol, že by mohli ísť na túru do Tatier alebo na Lomnický štít. Ale ona spomenula, že by mohli ísť na Telgárt, s čím súhlasil, lebo ani tam to nepoznal. Tejto túry sa zúčastnili s horským sprievodcom, ktorý k nim prišiel pred túrou domov. Obžalovaný ho bol vyzdvihnúť aj na zastávke autobusu, čiže u nich prespal a ráno sa vydali na túru. Družka s horským sprievodcom mu počas túry odbiehalí, myslel si, že má lepšiu kondíciu, ale nevládal za nimi. Cestou ho chytili aj kŕče, čo si všimla družka, vrátila sa k nemu a rozmasírovala mu to. Vzhľadom na to, keď prišli na Telgárt, rozmýšľali, či budú pokračovať v túre alebo nie, ale jeho kŕče prešli, tak pokračovali až na chatu asi do obce Pohorelá, kde bola aj kŕčma, v ktorej sa najedli. Zvažovali, že pôjdu na autobus, ale bolo horšie počasie, poprosili jedného pána, ktorý ich odviezol na Závadku. Po návrate v byte s nimi prespal aj ten horský vodca, lebo sa s družkou dohodli, že ráno môžu ešte ísť na huby. Na hubách sa ráno zdržali 3 - 4 hodiny. Vrátili domov, kde obžalovaný začal rozoberať detskú posteľ. Požiadal horského sprievodcu aj o pomoc, ten bol s ním aj v pivnici a asi 30 minút bol s jeho družkou sám v byte. Poobede mal odcestovať do Bratislavy, išli spoločným autobusom a horský vodca vystúpil v Brezne. On s družkou pokračovali do Polomky, kde absolvovali tri návštevy. Prvé dve trvali asi pol hodinu, išlo o nejakú pani, ktorú obžalovaný nepoznal, no narúbal jej drevo. Aj druhá návšteva trvala asi 30 minút. Na tretej návšteve u pani V. sa zdržali dlhšie, lebo sa poznajú. Bavili sa tak všeobecne. Počas toho obžalovaný požiadal družku o jej telefón, aby mohol zavolať svojmu bratovi, lebo na svojom nemal kredit. Ona mu vytočila číslo a podala telefón. Ozval sa pre neho neznámy hlas, niekto iný, a vrátil sa s tým, aby mu znova vytočila brata, lebo toto nebol on. Znova mu teda vytočila už bratovo číslo, ktorý ale nedvíhal telefón. Medzitým prišla nejaká správa od Q. z Veľkej Británie. Tak isto prišla aj ďalšia správa od toho horského sprievodcu, načo sa obžalovaný rozladený vrátil dovnútra. Aj rozmýšľal, že či mu šibe, že to predsa nie je pravda. Syn pani V., W., ich zaviezol naspäť na Závadku asi okolo ôsmej, nezdržal sa. S družkou šli do bytu medzi 20.10 h - 20.15 h, kde po 5 minútach sa ona rozhodla, že sa ide kúpať. Napúšťala si vaňu, obžalovaný bol zatiaľ v kuchyni, kde fajčil. Chcel si zapnúť rádio, ale bolo rozladené, snažil sa ho naladiť. Zobral aj anténu, prepojil to s nejakými káblami a podarilo sa mu naladiť to rádio. Družky sa opýtal, či sa môžu kúpať spolu, ale povedala nie. On teda odišiel, sadol si asi na päť minút do kuchyne a potom nastal pre neho nevysvetliteľný skrat. Zobral fén, zapojil ho do predlžovacieho kábla v kuchyni. Nemal v úmysle družku usmrtiť, chcel ju len postrašiť, ľahko ublížiť. Keď vchádzal do kúpeľne, ona stála. Vo vani bola napustená voda do výšky asi 10 cm - 15 cm. V byte je elektrický prepäťový istič. Hodil fén pred ňu a odišiel z kúpeľne preč. Dačo jej aj povedal, ale nepamätá si presne čo. Potom, asi po tridsiatich sekundách až jednej minúte mu cvaklo, čo urobil, utekal naspäť do kuchyne, kde vytiahol predlžovací kábel. Potom vybral aj fén z vane. Registroval, že družka dýcha. Spanikáril. Predlžovací kábel stočil, zahodil do koša a odišiel do spoločenského domu v obci, kde za krátky čas vypil jedno pivo. Celé to mohlo trvať 10 - 15 minút. Vrátil sa do bytu. Pred panelákom stretol suseda Š., ktorý mu dačo hovoril o kľúčoch alebo smetnom koši. Vyviezli sa spolu výtahom, sused vystupoval na 1. a obžalovaný na 4. poschodí. Keď vstúpil, registroval, že družka je v kuchyni a že dýcha. Utekal k susedovi Š.L., že sa stalo nešťastie, povedal, že si jeho družka sama chcela niečo urobiť a on ju vytiahol. Potom prišla záchranka, polícia, dačo sa ho aj pýtali. Obžalovaný bol taký vyľakaný, že aj im uviedol, že si to družka mala spraviť sama. Pamätá si, že ju ešte so susedom predtým, ako prišla záchranka, preniesli na posteľ, družku do záchranky pomáhal znieť. Ale potom sa ocitol na polícii, asi v Podbrezovej alebo Banskej Bystrici. Aj tam im povedal, že to úprimne ľutuje, že nemal v úmysle jej nič urobiť, nič neplánoval. Obžalovaný uviedol, že ublížil osobe, ktorú miluje, bude si to vytýkať dokonca svojho života. Svoje konanie veľmi ľutuje.

Na otázky prokurátora odpovedal obžalovaný tak, že sa s družkou zoznámili, keď on už bol v Anglicku a ona bola ešte na Slovensku, možno mesiac alebo dva, pretože mala dve deti a nebolo jednoduché pre nich všetko vybaviť. Počas tohto obdobia, kým bol v Anglicku, aj on rozmýšľal, či sa nevráti na Slovensko. Družka vtedy s deťmi žila v podnájme. Obžalovaný im aspoň kúpil byt v Závadke, kde mohli byť, aby nemuseli platiť prenájom. Návrh vycestovať do Veľkej Británie prišiel z jeho strany, argumentoval tým, že je možné zabezpečiť lepšie školy pre deti, nájsť si zamestnanie. Družka do Veľkej Británie najprv prišla sama a potom asi po troch mesiacoch aj jej dve deti, syn Š. a dcéra. Odvtedy spolu vo Veľkej Británii bývali 7 rokov. Počas toho obdobia sa nerozišli. On nezaznamenal, že sa by v živote jeho družky vyskytol aj nejaký iný muž. K naštrbeniu vzťahov medzi nimi prispela síce aj hádka s družkinou dcérou, ale aj on sa asi po dobu troch mesiacov rodine až tak nevenoval, neustále pozeral televízor. Ich potreby vo Veľkej Británii uhrádzali pribežne, každý zo svojho účtu. Zo začiatku zarobili ledva 1 000,00 Eur každý z nich, ťažko sa z toho dalo žiť, ale vedeli si povedať, že niečo ušetria. Napríklad on zo svojho

platu šetřil, družka uhrádzala nejaké výdavky, mali to tak rozdelené. Ich intímny život bol v poriadku, zhoršilo sa to počas tých troch mesiacov, keď sa nevenoval rodine, tak isto aj po hádke s jej dcérou. Ku skutku došlo dňa 03. 09. 2018, pričom možno mesiac pred dovolenkou mali s družkou poslednýkrát intímny styk. Na družku nenalieval, ona nejaký styk nechcela. Čo sa týka túry, kde boli on, družka a horský vodca, Telgárt nebol jej cieľom. Cieľom, ak si dobre pamätá, bola Kráľova hoľa. Z Telgártu sa dostali na nejakú chatu, presne si to už nepamätá. Pokiaľ ide o horského vodcu, teraz už vie, že sa volá W. Š.. Keď ho prvýkrát zbadal, prišiel mu ako normálny chlap, spolu sa normálne bavili, zdržiaval sa v blízkosti jeho družky, mal aj pocit, že ju pozná lepšie ako jeho. Dôvernosti medzi nimi si nevšimol, teda nič také neštandardné. Možno, keď vystúpili počas túry na chatu, chcel sa s družkou, ako mali vo zvyku, odfotiť, dať si pusku, ale ona to odmietla. Iniciatíva na zber húb viac menej vzišla z družkinej strany, s čím obžalovaný ale súhlasil, nemal nič proti tomu. Vo vzťahu k telefonátu v byte u V. uviedol, že aj jeho brat sa volá W., teda má rovnaké krstné meno ako horský vodca. Q. z Veľkej Británie pozná z tamojšej práce, kde pracujú spoločne aj obžalovaný s družkou. Obžalovaný na spoločnej zmene s družkou nepracuje, ale Q. s ňou asi mal rovnaké zmeny. S Q. sa osobne nestýkal, ale vie, o koho ide. Na Q. sa družky spýtal už aj vo Veľkej Británii dva - tri razy, ale na Š. po tej správe, ktorá prišla v byte u V. na družkin telefon, sa jej nepýtal. Pomyslel som si len, že nestačilo jedno a ešte teraz táto druhá správa, ale rozladilo ho to. Nie však do takej miery, aby chcel družke ublížiť. Medzi nimi bolo zvykom spoločné kúpanie, v deň skutku sa okrem tejto otázky družky neopýtal, či by mohli mať aj sexuálny styk. V ten deň fén ležal na zemi v kúpeľni bližšie k vstupným dverám, hoci zvyčajne bol zavesený na stene. Na zemi ležal asi preto, lebo ho tam nechala družkina dcéra, ktorá zvykla po použití hodiť fén na zem. Predlžovací kábel bol sivej farby, dlhý 2 m - 2,5 m a mal tri alebo dve koncovky. Jednu používali aj na mikrovlnnú rúru, ale najčastejšie používal kábel na anténu na rádio. Dcéra družky v ten deň doma nebola, bola niekde von. Po celej tej udalosti obžalovaný zaregistroval, že sa tam objavila, keď už tam bola záchranka aj policajti. Potom, čo on hodil fén do vane, šiel preč. Z kúpeľne nepočul žiadne zvuky, že by niekto kričal. Registroval, že jeho družka dýcha, možno niečo ešte začul, ale nepamätá si. Keď vyberal fén, zvlášť sa na družku nepozeral, len či dýcha. Vytiahol fén a odišiel. Priestory kúpeľne nie sú veľké, ale on bol otočený. Poškodená určite nestála, lebo to by zbadal. Sám si nevie vysvetliť, že odišiel, že jej nepomohol. Myslel si, že neurobil nič také, že by jej uškodil. Mali v byte prepäťový istič, myslel si, že by sa predsa nemohlo nič stať. Svetlá svietili, ale nevie, či bol prúd aj v tých elektrických zásuvkách. Čo sa týka jeho vedomostí o slaboprúdovej elektrike, je schopný opraviť elektrické spotrebiče v domácnosti. Má vedomosť aj o tom, že je nebezpečné, pokiaľ ide o vplyv elektrického napätia na ľudskú organizmus v prípade, že dôjde ku kontaktu s vodou alebo vlhkom ľudskou pokožkou. Závisí aj od okolností, aký je výsledok, ale bližšie sa tým nezaoberal, neštudoval to. Pokiaľ ide o stret ľudského organizmu s elektrikou, má za to, že v žiadnom prípade to nie je bezpečné. Okrem tohto jeho skratového a nevysvetliteľného konania sa mu nič také predtým neprihodilo, nestalo sa. Ten fén asi kúpili spoločne s družkou, bol súčasťou zariadenia bytu na Závadke, rok výroby alebo zaobstarania si nepamätal. Vo vzťahu k družkinmu mobilnému telefónu uviedol, že mal prístup na družkin facebook, lebo tam aj hrával hry. Počas toho naskakovali aj nejaké okná na monitore ohľadom prichádzajúcich správ, tak si to prečítal. Mobilný telefón však družke nekontroloval.

Krajský prokurátor upozornil na rozpor výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní s jeho výpoveďou v postavení obvineného v prípravnom konaní zo dňa 24. 01. 2019 (č. I. 96 vyšetrovacieho spisu), keď vo vzťahu pôsobeniu elektrického prúdu na ľudské telo obvinený uviedol, že môže človeka paralyzovať, človeku môže spôsobiť ťažké zranenia a ešte aj horšie, avšak vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že pôsobenie prúdu na ľudské telo nepovažuje za bezpečné a jeho pôsobenie závisí aj od okolností. Obžalovaný tento rozpor vo výpovediach odôvodnil tým, že vtedy si nespomenul na prepäťový istič v byte a v odpovedi na reakciu prokurátora uviedol, že tento istič sa v tomto prípade neaktivoval.

Na otázky obhajcu obžalovaný odpovedal, že v čase spáchania skutku vedel o existencii prepäťového ističa v byte a mal aj vedomosť o tom, čo sa môže stať pri kontakte napätia s vodou, ale v tom zmysle, že vedel, že to môže človeku ublížiť. V prítomnosti ističa by sa pri kontakte napätia s vodou mala elektrina vlastne vypnúť. Keď hodil fén, poškodená vo vani stála a bolo v nej 10 cm - 15 cm vody. Predlžovací kábel z kuchyne vytiahol preto, lebo si pomyslel, že čo ak sa istič neaktivoval, a teda aby sa družke nič nestalo.

Na otázky predsedu senátu obžalovaný odpovedal, že keď uviedol v prípravnom konaní záchranárom, že poškodená sa lieči na psychiatrii, myslel tým, že vnímal, že bola podráždená a si myslel, že možno berie nejaké lieky. Varovanie o nebezpečenstve elektriny pod zástrčkou v kúpeľni si nevšimol.

Svedkyňa - poškodená Z. Q. uviedla, že obžalovaného stále považuje sa svojho druha, komunikujú spolu. Spontánne vypovedala, že sa s obžalovaným poznajú sedem rokov a z toho šesť rokov žili spoločne vo Veľkej Británii. Počas tohto obdobia nedošlo medzi nimi k žiadnym atakom či fyzickým útokom. V čase, keď bola v zlej finančnej situácii, jej obžalovaný našiel prácu vo Veľkej Británii, zabezpečil školu pre jej deti a našiel im aj dom.

Na otázky prokurátora svedkyňa - poškodená odpovedala, že s obžalovaným šesť rokov viedli normálny život. Uviedla, že v tomto vzťahu ona bola tá, ktorá mala navrch. Obžalovaný nebol ani dominantný, ani manipulatívny, hlavné slovo mala ona. Má dve deti, syna a dcéru, ktorá je v pubertálnom veku. Toto obdobie je pre ňu zlé, často vyvádza, obžalovaný ju nezvládol vôbec, ona ako matka s ňou tiež mala ťažkosti. Vo Veľkej Británii k nim chodievala kvôli nej polícia, dcéra pila alkohol, utekala z domu. Aj z týchto dôvodov dochádzalo ku konfliktom medzi ňou a obžalovaným. Vie, že dcére kvôli peniazom vynadal. Vtedy začala uvažovať, že spolu nezostanú. Nechcela ísť s ním potom ani na dovolenku, ale nakoniec sa rozhodla, že pôjdu. Chcela ísť na hory, preto sa prostredníctvom facebooku spojila s horským vodcom W. Š., pretože hory nepozná. Obžalovaný o ich komunikácii s horským vodcom vedel. Keď prišli na dovolenku, prvá túra na horách mala trvať tri dni. Dcéra zostala doma, zostal s ňou aj obžalovaný a poškodená šla na prvú túru, ktorá mala trvať tri dni, ale pre zlé počasie trvala len jeden deň, a to od 10.00 h do 17.00 h. Zo strany horského vodcu boli nejaké sympatie, chcel aj viac, ale ona nechcela. Povedala mu, že nemá záujem. Stalo sa aj to, že ju objal a pobožkal. Na ďalšiu túru s nimi už išiel aj obžalovaný. W. Š. u nich prespal aj pred, aj po túre, lebo šli ďalší deň na hríby. Počas tej túry sa nestalo, že by so sprievodcom nejako koketovali, neboli tam žiadne náznaky sympatií. Po návrate z hríbov absolvovali návštevy spolu s obžalovaným. Š. od nich odišiel autobusom a pokračoval s ním do Bratislavy. Je pravdou, že jej pri odchode prišlo ľúto, teda nevie, či bola až smutná, ale bolo jej ľúto, že jej odišiel kamarát. Všimol si to aj obžalovaný, dokonca jej povedal, že keď sa budú vracieť do Anglicka, môžu ho navštíviť v Bratislave, ale poškodená s tým nesúhlasila. Počas návštevy u V. ju obžalovaný poprosil, aby mu požičala telefón, lebo chcel zavolať bratovi. Ona mu odblokovala telefón dotykom a vytočila mu číslo. Vrátil sa s tým, že to bolo zlé číslo, a teda mu znova vytočila číslo na jeho brata. Pravdepodobne v tom čase prišla na messenger správa od W. Š., nevie presne, v akom znení bola, ale možno tam bolo niečo o tom, že ju má rád, alebo že ju pobožkal. Potom, keď sa vrátil naspäť do bytu obžalovaný, nevšimla si zmenu. Do Závadky ich odviezol syn pani V., W.. Po návrate do bytu sa šla kúpať. Obžalovaný sa chcel okúpať s ňou, no ona nechcela. Opýtal sa jej, či niečo medzi nimi aj bude, ale tiež povedala nie. Vo vani stála, lebo si holila. Nevie presne uviesť, koľko bolo vody vo vani, ale bola po členky, čo mohlo byť asi 10 cm - 15 cm. Ako vo vani stála, počula že obžalovaný niečo robil v kuchyni a potom už len periférne videla, že prešiel popri nej a hodil fén s predlžovačkou do vane. Poškodená spadla, nevie, či vykričala. Kúpeľňa je v podstate prechodová, je do nej vstup aj z kuchyne a aj z WC. V čase skutku stál chrbtom k stene, bola čiastočne zohnutá a mala sklonenú hlavu. Nespomína si, či vtedy medzi ňou a obžalovaným prebehla nejaká komunikácia. Nežiadala nič, nekričala. Bola v kľči, bola ticho, nedalo sa jej kričať. Aj keď v prvej výpovedi uviedla, že kričala, v tom kľči určite bola ticho. Kým bola vo vani, nevie, kde bol obžalovaný. Cítila len, že je v kľči a keď to ustúpilo, pocítila, že sa môže hýbať, že môže vyjsť. Nevie, ako sa dostala z vane, ale preplazila sa až do kuchyne, kde prišiel obžalovaný a spýtal sa, čo jej je. Asi na susedov kričal, že žije. Spomína si, že v izbe alebo v záchranke povedala, aby s ňou nebol obžalovaný v izbe, lebo jej hodil fén do vane. Fén zvykol byť zavesený na háčiku v kúpeľni. Predlžovací kábel bol šedý, ale predtým nevie, kde sa nachádzal, v domácnosti mali aj iné káble. O tieto záležitosti sa staral obžalovaný. Počas toho, ako jej hodil fén a ako sa preplazila do kuchyne, neregistrovala, či bol obžalovaný v byte. Fén bol asi šesť rokov starý, bolo od jej mamy a do bytu ho doniesla ona. Keď používala fén na sušenie vlasov, nepoužívala žiadnu predlžovačku. Využila zásuvku v kúpeľni, avšak nemá vedomosť o tom, že by sa pod tou zásuvkou nachádzal nejaký oznam. Vedenie a financovanie domácnosti vo Veľkej Británii funguje tak, že matka s dieťaťom dokáže vyžiť, lebo štát ju podporuje, čiže z účtu poškodenej hradili výdavky na chod domácnosti a z účtu obžalovaného, na ktorom sa šetrilo, sa uhrádzali napr. dovolenky alebo si šetrili na kúpu domu. Poškodená tiež uviedla, že asi 3 - 4 mesiace bola k nemu odmeraná, intímny styk v tom čase nemali, lebo ho nechcela, ale mala aj určité problémy. Na facebooku má zriadený účet, na ktorý vedel heslo aj obžalovaný, ale počas tohto obdobia, si ho zmenila a keď to obžalovaný zistil, asi začal žiarliť. Uviedla, že na facebooku sa nenachádzalo nič také, čo by bolo dôvodom pre jeho žiarlivosť. Pokiaľ ide o znalosť obžalovaného o fungovaní elektrických spotrebičov, myslí si, že by ich vedel opraviť, ale nemá vedomosť o tom, že by napr. konkrétne niečo zapájal. Dňa 03. 09. 2018 jej dcéra C. bola von, v osobnom kontakte s ňou poškodená nebola. Poškodená sa domnieva, že motívom alebo dôvodom konania obžalovaného bol

len skrat, nemohol to mať v pláne. Počas ich šesťročného spoločného bývania videla, ako reaguje, keď mali problémy, takže môže povedať, že nikdy nevybuchol. Nevšimla si na ňom, žeby sa mohol správať nevyspytateľne. Vo vzťahu k Q. uviedla, že je kolega z práce, kamarát, bližší vzťah s ním nemá. V Anglicku je medzi kamarátmi bežné, že po preklade do slovenského jazyka vás aj predavač môže osloviť moja láska. Tak isto vám aj kamarát môže napísať ľúbim Ťa, ale takáto kamarátska komunikácia je bežná. Poškodená na psychiatrii nikdy nebola liečená, nebrala žiadne lieky. Na Slovensku v byte na Závadke mala k dispozícii antikoncepčné tabletky, ktoré užívala. Z nemocnice na Slovensku odišla na vlastnú žiadosť, pretože sa musela vrátiť do Anglicka. Tam bola asi mesiac práceneschopná, ale už po návrate do Anglicka z vyšetrenia jej krvi vyplynulo, že dovtedy všetky zvýšené hodnoty sa vracajú do normálu. Potom už chodila na kontrolu len s popáleninami. V súčasnej dobe má dobré výsledky, čo aj súdu zaslala. Lekár v Anglicku odmietol tieto výsledky aj nejako popísať v konkrétnostiach. Ich vzťah s obžalovaným je taký, že sú v telefonickom aj v písomnom kontakte. Hneď v prvom liste sa jej ospravedlnil, aj v každom ďalšom jej napísal, že to ľutuje. Pokiaľ ide o vzťah jej dcéry k obžalovanému, najskôr si myslela, že sa obžalovaný po skutku s ňou rozprával, ale až po bližšom rozhovore v januári s dcérou zistila, že to nie je pravda. Po skutku zostala jej dcéra v tom byte sama, prišla ku nej suseda K., ktorá jej dcére povedala, že mamu odvedli do nemocnice, kde ide zomrieť, a sused Š. na ňu hystericky kričal, že kvôli tomu, že ona robila také problémy, sa chcela poškodená zabiť. Na to všetko uviedla, že odvtedy má jej dcéra vážne psychické problémy.

Vo vzťahu ku komunikácii na facebooku medzi ňou a svedkyňou V. (č. l. 1127 - 1139) poškodená uviedla, že je rozdiel medzi komunikáciou s jej kamarátkou a tým, čo povie na súde, lebo ona na súde nebude škodiť. Nebude teda hovoriť, čo si myslí na 10 % - 20 %.

Na otázky obhajcu poškodená odpovedala, že si myslí, že obžalovaný jej chcel ublížiť, nie ju zabiť. Doba, počas ktorej bol fén vo vani, bola krátka, možno do jednej minúty. Z konania obžalovaného nemá žiadne trvalé následky okrem jaziev a takisto to na nej nezanechalo následky po psychickej stránke. Tiež uviedla, že jej sa nikto ani v nemocnici nepýtal, ako dlho bol fén vo vani.

Podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku súd oboznámil s výpoveďami poškodenej zo dňa 04. 09. 2018, dňa 06. 09. 2018 a dňa 16. 01. 2019 prehratím troch zvukovo - obrazových záznamov na CD nosiči (č. l. 117, č. l. 177 a č. l. 230 vyšetrovacieho spisu) za prítomnosti prokurátora, obhajcu, obžalovaného a poškodenej tak, aby sa mohli strany k záznamom a výpoveďiam vyjadriť.

Na otázky prokurátora k prvej výpovedi zo dňa 04. 09. 2018 postupom podľa § 264 Trestného poriadku poškodená odpovedala tak, že v čase, keď bola vypočúvaná a bol urobený aj záznam, bola v šoku, ubolená a nevedela presne, koľko bolo vo vani vody. Nepamätá si, čo je po vrhnutí fénu do vane obžalovaný povedal. Najprv uviedla, že jej povedal „skap ty suka“, ale už pri výsluchu uviedla „alebo niečo v tom zmysle“, z čoho má podľa nej vyplývať, že si nepamätá, čo presne povedal. Trvala na tom, že absolútne nekričala, bola v šoku, ubolená a pôsobili lieky proti bolesti. Niektoré veci jej došli po pol alebo trištvrte roku. Keďže bola v šoku a na niektoré veci si spomenula až neskôr, v tom čase nevedela, či elektrický pôsobil do pol hodiny alebo to bolo menej ako jedna minúta.

Na otázku obhajcu, aby poškodená vysvetlila svoje tvrdenie (č. l. 130 vyšetrovacieho spisu), odpovedala, že ak uviedla, že celé „to“ trvalo polhodinu, mala tým na mysli celý čas, čo bola vo vani a teda nevie, koľko minút sa z toho vzťahovalo na samotné zasiahnutie elektrickým prúdom.

Na otázky obžalovaného poškodená odpovedala, že jej dcéra je v tínedžerskom veku a je pravdou, že obžalovaný jej správanie nezvládal. Vzťah obžalovaného s jej synom by definovala tak, že sa akceptujú.

Na otázky prokurátora k druhej výpovedi zo dňa 06. 09. 2018 postupom podľa § 264 Trestného poriadku poškodená znova zopakovala a zdôraznila, že z nemocnice bola po skutku prepustená na vlastnú žiadosť a nie na odporúčanie lekára. Bola prepustená s tým, že jej hrozí rozpad svalstva, obličiek. Bola rozrušená, mohlo jej zlyhať srdce. Aj z tohto jej výsluchu vyplýva, že si nepamätala presné dátumy, a teda bola rozrušená. Opakovala, že nekričala, myslela si, že šepkala, ale to si asi myslela len v hlave a trvá na tom, čo uviedla vo výpoveďiach na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ ide o rozpor ohľadom toho, kedy sa dozvedela od dcéry o tom, čo jej mal obžalovaný uviesť, presne si nepamätala deň alebo čas, či to bolo v septembri, januári alebo po pol roku, ale keď sa po skutku vrátila z nemocnice, dcéra jej telefonovala, čo sa stalo, prečo sa chcela zabiť. Zdá sa jej, že vravela, že to má od obžalovaného, ale

poškodená uviedla, že dcéra až do súčasnej doby má problémy, stále s ňou navštevuje psychológa, psychiatra. Spočiatku sa ona o tom s ňou odmietla rozprávať a až za pomoci odborníka sa s ňou začala rozprávať a až po čase sa dozvedela, že dcéra v deň skutku s obžalovaným nebola tak, ako to uviedla vo svojej výpovedi na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní.

Na otázku predsedu senátu poškodená odpovedala, že v čase, keď oznámila obžalovanému, že by sa s ním rozišla, obžalovaný sa začal správať tak, že ju chytal za ruku, bozkával ju. Bolo to pre ňu do istej miery nezvyčajné, pretože sa takto správal na začiatku ich vzťahu. Toto síce nevnímala negatívne, ale jeho správaniu v tom čase nerozumela.

Vo vzťahu k tretej výpovedi poškodenej zo dňa 16. 01. 2019 jej neboli položené žiadne otázky a jedine obhajoba zaujala stanovisko, že z tohto výsluchu vyplýva, kedy sa poškodená mala dozvedieť o tom, že nie obžalovaný sa rozprával s dcérou poškodenej v čase skutku, ale že to boli susedia, pričom tento výsluch je datovaný ku dňu 16. 01. 2019, a teda v tomto čase sa to poškodená aj dozvedela.

Prokurátor na hlavnom pojednávaní predložil listinný dôkaz, ktorý na základe jeho pokynu podľa § 234 ods. 4 Trestného poriadku vypracoval Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica dňa 20. 06. 2019, z ktorého obsahu a príloh vyplýva, ku koľkým telefonickým hovorom došlo (či už k pokusu o spojenie alebo aj k uskutočneniu hovoru) v čase od 01. 11. 2018 do 19. 06. 2019 medzi obžalovaným a poškodenou, koľko návštev poškodenej bolo zrealizovaných a evidencia odoslanej korešpondencie adresovanej poškodenej. Z príloh vyplýva, že v období od 01. 11. 2018 do 19. 06. 2019 bolo evidovaných celkom 100 telefonických spojení obžalovaného s poškodenou (niektoré možno označiť len ako pokus, iné sa aj uskutočnili) a dňa 14. 01. 2019 bola poškodená navštíviť obžalovaného vo väzbe (následne aj dňa 16. 01. 2019 bola vypovedať v prípravnom konaní). Evidencia korešpondencie sa vedie len v prípade doporučenej alebo poistenej zásielky.

K tomu dôkazu poškodená na otázku prokurátora odpovedala, že sa s obžalovaným nebavili o pojednávaní. Telefonoval jej, lebo sa cítil zle, psychicky to zle zvládal. Ona bola rada, že sa s ňou kontaktuje.

Svedkyňa Q. K. sa pridriavala výpovedí z prípravného konania. Potvrdila, že s obžalovaným sú kamaráti, dobrí známi a susedia. Ona s priateľom Q. Š. býva na 1. poschodí bytového domu a obžalovaný s poškodenou na 4. poschodí. Obžalovaný s poškodenou nažívali dobre, bývali v Anglicku. Na Slovensko chodili na dovolenku. Žili v partnerskom vzťahu dobre, nič si nevšimli. Prileteli z Anglicka na dovolenku a už hneď na druhý deň prišli k nim na návštevu, ďalšie dni chodili na túry, na hríby. Chodili spolu za ručičky. Dňa 03. 09. 2018 bol večer, keď boli doma, priateľ bol vyniesť smeti, a vtedy prišiel obžalovaný z dediny. Priateľ mu povedal, aby si otvoril kuka nádobu na smeti, lebo na ďalší deň majú prísť ich vysypať. Niečo tam ešte riešili aj s kľúčmi. Jej priateľ po tomto prišiel domov a asi 20.45 h som počula buchot na dvere. Otvorili dvere, bol tam obžalovaný, triaslo ho, že s poškodenou je zle, aby zavolali záchranku. Záchranku zavolať jej priateľ, potom bežali ku nim na byt. Obžalovaný jej povedal, že poškodenej spadol fén do vane. Keď prišli do bytu, ona ležala na zemi pred kuchynskou linkou, oči mala dohora, ležala na bruchu, taká pokrútená. Ona nebola oblečená, bola nahá. Otočili ju na chrbát, zobrali ju všetci traja na posteľ. Poškodená jej vtedy povedala, lebo ju držala aj za ruku, že to jej on (obžalovaný) hodil, že jej niečo našiel na facebooku. Obžalovaný nepovedal nič, svedkyňa si všimla popáleniny na ruke a na chrbte, viac nič. Okolie si veľmi nevšimla, všimla si len fén na zemi, ale v kúpeľni nebola. Sledovali len to, aby ju zachránili. Nevidela ani predlžovací kábel. Vody nebolo veľa vo vani, asi tak do jednej tretiny, nič také ju na tom neupútalo. Kým volali so záchrankou, obžalovaného triaslo, nepovedal ani slovo, fajčil, klepalo ho. Kým bola s poškodenou pri posteli, zlepšovalo sa to, kým prišli záchranári. Čo sa týka jej dcéry C., tá doma nebola, doma sa nachádzala asi až okolo jedenástej, vtedy jej svedkyňa aj povedala, že mama je v nemocnici, nič konkrétne viac, čo jej povedala sama poškodená, už dcére C. nepovedala. Kým bola poškodená v nemocnici, o jej dcéru sa asi staral nejaký pán, nejaký W., ktorého svedkyňa nepozná, videla ho prvýkrát v sobotu. Poškodená jej už nič viac bližšie nepovedala. Keď sa poškodená vrátila do Anglicka, ešte svedkyňa napísala na facebook, ale ona jej neodpísala, nereagovala. V tých správach jej napísala, na neho také nepekné slová, že čo spravil, ale potom už ani neboli v kontakte.

Svedkyňa na otázky prokurátora (aj postupom podľa § 264 Trestného poriadku) odpovedala, že mokrú bolo pod poškodenou. Na tom, čo ležala, bolo mokré a bližšie si nevšimla či aj poškodená bola mokrá.

Na otázky obhajoby svedkyňa odpovedala, že poškodená s obžalovaným žili pekne. Nepovedala by, že by medzi nimi bolo niečo zlé, o konfliktoch medzi nimi nemá vedomosť. Po príchode do bytu s jej priateľom a s obžalovaným, on pomáhal s premiestnením poškodenej tak, že ju chytil za ruky a ona s priateľom ju chytili za nohy a preniesli ju do postele. Obžalovaný vo vzťahu k poškodenej nevykonával žiadne zdravotné úkony, napr. že by jej meral tep.

Na otázku predsedu senátu, čo svedkyňa videla dňa 03. 09. 2018 po vstupe do bytu okrem tela poškodenej svedkyňa uviedla, že v tom momente po vstupe nič, všimla si len poškodenú. Až potom, keď sedela za stolom v kuchyni, si všimla fén na zemi. Dvere z kúpeľne do kuchyne boli otvorené. Viac si nevšimla, či boli aj nejaké iné dvere otvorené. Obžalovaného spoznala až cez poškodenú. Hodnotí ho ako šikovného muža, vedel robiť domáce práce, napr. vymaľoval byt, aj im s niečím pomáhal. Čo sa týka jeho vedomostí o elektrike, k tomu sa svedkyňa nevedela vyjadriť.

Svedok Q. Š. vypovedal, že obžalovaného a poškodenú pozná, sú známi, susedia. Poznajú sa už niekoľko rokov. Najprv poznal ju, až potom spoznal obžalovaného. S priateľkou Q. K. bývajú na 1. poschodí bytového domu. Bolo to v pondelok večer dňa 03. 09., keď bol vysypať smeti a všimol si, že obžalovaný išiel z hlavnej cesty na sídlisko Paseky. Opýtal sa ho, kde bol. Obžalovaný povedal že na pive. Obžalovanému vravel, že zajtra prídu vysypať smetné nádoby, aby si aj on pripravil nádobu. Ešte sa pozrel, či má kľúče, ale ich nemal, tak chvíľku pofajčili a vošli s tým, že obžalovaný ide pre kľúče. Svedok z výťahu vystúpil na prvom, obžalovaný šiel na 4. poschodie. Asi do troch minút svedok počul veľký treskot na dvere, prišiel obžalovaný, aby volali záchranku. Mohlo byť asi o desať minút deväť. Volali na 112, číslo vytočil svedok, lebo obžalovaný sa celý striasol a nebol schopný držať telefón. Najprv mu dal telefón, lebo sa záchranka vypytovala, aby on povedal, čo sa stalo, ale on ničoho nebol schopný, tak so záchrankou volal svedok. Keď to dokončili, vyšli hore do bytu, poškodená ležala na bruchu nahá. Svedok ešte povedal, že to nie je dobre, aby ju otočili, aj ju na posteľ položili a čakali na záchranku. Zatiaľ aj pofajčili. Potom už prišla aj polícia, aj záchranka, ktorá poškodenú ratovala.

Na otázky prokurátora (aj postupom podľa § 264 Trestného poriadku) svedok odpovedal, že vzťah medzi obžalovaným a poškodenou by popísal, že sú druh a družka, žili tak pekne. V ten deň videl obžalovaného, ako išiel do bytu kľudne, ale už keď búchal na dvere, sa triasol. Vtedy ho nespoznal takého, svedok si myslel, že vyvalí dvere. Záchranku volali z jeho mobilného telefónneho čísla o 20.51 h. Svedok to vie tak, že obžalovaný prišiel s tým, že našiel poškodenú vo vani, mala vo vani aj fén a obžalovaný vytiahol z vane fén a aj poškodenú. Inú verziu skutku nevie. Kým bol v byte u nich, poškodená bola na posteli a hovorila len, aby zavolať 112. Svedok ju upokojoval, že už volal. Poškodená hovorila len ohľadne 112. Pri poškodenej bola len jeho priateľka, svedok šiel na balkón fajčiť. Čo sa týka svetla, keď sa otvorili dvere do bytu, prvý vchádzal obžalovaný, a keď vchádzal do bytu svedok, tak svetlo u nich už svietilo. Ešte si všimol, že bol na zemi v kúpeľni fén, predlžovačku nevidel. Vo vani bola voda asi tak do polovice. Čo sa týka dcéry poškodenej C., s ňou prišiel do kontaktu až večer, prišla z dakade von a povedal jej asi toľko, že: „C., keby si bývala doma a neflákala sa od rána do večera s Rómami, tak sa toto nemuselo stať.“ Myslel to tak, že možno keby boli v tom čase v byte traja, tak sa to nemuselo stať, ale sa aj mohlo, to teraz svedok nevie. Keď odišli policajti aj záchranka, C. sa pýtal, kde chce byť, že môže prísť aj k nim, na to mu ona povedala, aby šli preč. Či vo svedeckej vypovedi zo dňa 12. 10. 2018 uviedol, že mu jeho družka povedala, že ten fén hodil do vane obžalovaný a svedok sa to aj obžalovaného pýtal, tento uviedol, že dopodrobna si to už nepamätá. Čo sa týka fajčenia, obžalovaný pri stole fajčil aj sám. Nie je pravdou, že by dcére poškodenej C. povedal, že sa to stalo kvôli nej. Svedok nevedel uviesť, aké má obžalovaný znalosti ohľadom elektriky. Žiarovku alebo objímku si vedel vymeniť aj sám, ale to si dnes vie vymeniť každý.

Na otázky obhajcu svedok odpovedal, že obžalovaný im poškodenú pomohol preniesť na posteľ, potom prišli už záchranári. Oni jej dávali asi injekciu alebo infúziu, presne o už svedok nevedel. Svedok nebol pri posteli poškodenej, fajčil na balkóne. Keď už prišli záchranári, on sa veľmi nevenoval tomu, čo sa tam presne deje. Zdá sa mu, že obžalovaný ešte pomohol zniesť poškodenú dolu schodmi záchranárom k vozidlu.

Svedkyňa B. E. vypovedala, že bola v tom čase na mieste ako záchranár. Okolo deviatej im bola hlásená udalosť, šli na miesto ako výjazd spolu s vodičom, pričom to bolo hlásené ako pokus o samovraždu. Súčasne s nimi prišli aj policajti. Keď prišli do bytu, spolu s vodičom, poškodená bola na posteli, zabalená v plátne, bola pri vedomí, komunikovala. Vyšetрили ju, zistili vitálne funkcie, zaistili venóznym

prístup. Takisto zistili, že bola prítomná popálenina na pravej ruke a chrbte. V prítomnosti nej a vodiča pacientka povedala, že jej obžalovaný hodil do vane fén a nechcela, aby bol pri nej v izbe. Následne ju transportovali do nemocnice na chirurgické oddelenie ako zásah elektrickým prúdom.

Na otázky prokurátora (aj postupom podľa § 264 Trestného poriadku) svedkyňa odpovedala, že pacientka jej nepovedala nič okrem údajov, že jej obžalovaný hodil fén do vane. Svedkyňa s obžalovaným nekomunikovala okrem toho, že žiadala o nejaký doklad, aby si vedela odpísať údaje. Obžalovaný jej prišiel roztrasený, nekludný, spotený. Informáciu, ktorú jej povedala pacientka, že jej obžalovaný hodil fén do vane, ona ďalej nepovedala nikomu. S policajmi sa ani nerozprávala. Z jej subjektívneho pohľadu, pacientke verila, že jej obžalovaný hodil fén do vane. Po vstupe do bytu rovno išla do izby, kde ležala, priestory kúpeľne svedkyňa nevidela. Je pravdou, čo uviedla vo svojej výpovedi v prípravnom konaní a ak to neuviedla na hlavnom pojednávaní, tak z dôvodu, že už si na to nepamätá.

Na otázky obhajcu svedkyňa odpovedala, že obžalovaný jej a vodičovi pomáhal zniesť poškodenú v transportnej plachte zo štvrtého poschodia k vozidlu, teda ju len niesol. Inak neurobil nič.

Znalec MUDr. Mgr. Boris Ťažký, PhD. trval na záveroch znaleckého posudku č. 95/2018 zo dňa 22. 12. 2018 a vo výpovedi uviedol, že poškodená utrpela úraz elektrickým prúdom nachádzajúcim sa v domácnosti, ide o bežnú sieť (230 V). Prostredníkom medzi sieťou elektrického prúdu a telom poškodenej bola v tomto prípade voda nachádzajúca sa vo vani, pričom poškodená sa mala nachádzať v pozícii stojmo. Následne mala táto spadnúť na chrbtovú časť tela a tiež malo dôjsť k dotyku tela s plechom vane. Došlo teda v podstate k prenosu elektrického prúdu cez jej telo. Posudzovanie vplyvu zasiahnutia elektrickým prúdom na telo človeka závisí od troch skutočností. Jednou z nich je odpor, ktorý kladie predmet, v tomto prípade je to telo človeka. Druhou je dráha šírenia elektrického prúdu a treťou je čas pôsobenia. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že zranenia po zasiahnutí elektrickým prúdom vo vodnom prostredí bývajú vo veľkej miere smrteľné, avšak v prípade poškodenej je naozaj šťastím, že jej koža nebola mokrá alebo premočená a tým kládla v podstate veľký odpor. Z dokazovania vie, že poškodená sa snažila uchopiť sa vane a je takisto šťastím, že nedošlo k prechodu elektrického prúdu ľavou končatinou, t. j. priamo v dráhe srdca, ktoré sa nachádza v ľavej časti ľudského tela, pretože takéto poranenie býva vždy alebo veľmi často smrteľné.

Na otázku obhajcu prečo, nedošlo k smrti poškodenej znalec odpovedal, že v tomto zohralo úlohu viacero okolností. Je potrebné brať do úvahy aj tri skutočnosti ovplyvňujúce zasiahnutie elektrickým prúdom a aj ich vzájomnú súvahu. Znalec to opísal na dvoch príkladoch - experimentoch, kedy uviedol, že napríklad možno by sa dokázal podrobiť experimentu, ak by niekto skúmal, aké následky môže mať úder do tváre, ale experimentu, že by mu niekto hodil do vody fén, by sa nepodrobil, a to práve aj z dôvodov, na ktoré už poukázal. V posudzovanom prípade poškodená neležala vo vani, čiže nebola ponorená vo vode. Elektrický obvod v tomto prípade vznikol aj u stojacej osoby, pretože elektrický prúd môže telom prejsť, aj keď sa len človek niečoho uchopí. Na otázku, či by bola schopná poškodená sama prerušiť tok elektrického prúdu znalec odpovedal, že svalové tkanivo človeka zasiahnutého elektrickým prúdom sa dostáva do kŕčovitého až stuhnutého stavu, kedy je pohyb výrazne obmedzený a človek možno dokáže vykonávať len minimálne pohyby. Elektrický kábel zo zásuvky zvyčajne nie je možné v takomto prípade prerušiť a vyhodenie fénu z vane by bolo len veľkou náhodou a teda v posudzovanom prípade musela tok elektrického prúdu prerušiť iná osoba. Otázku, ako dlho prechádzal telom poškodenej elektrický prúd, zodpovedal znalec tak, že rádovo sa bavíme o minimálne trvaní niekoľkých minút a to s poukazom na zistený stav zranení ako aj z vyšetrenia vnútorných orgánov. Presný čas stanoviť nemožno, môžeme hovoriť rádovo o čase 5 - 15 minút. Či čas pôsobenia elektrického prúdu na telo poškodenej mohol byť do jednej minúty, k tomuto sa je ťažko vyjadriť, ale je predpoklad, že zásah prúdu trval viac ako len jednu minútu s prihliadnutím na jemu známy zdravotný stav poškodenej, na ktorý odkazuje aj v znaleckom posudku. Bez poskytnutia prvej pomoci, kedy je nevyhnutné človeku zasiahnutému elektrickým prúdom sledovať základné vitálne funkcie, ako je činnosť srdca, zavodňovať organizmus, aby pracovali obličky a svaly, mohli by sme hovoriť buď o trvalejšom poškodení ľudského tela alebo aj o zlyhaní srdca a teda smrti takto zasiahnutej osoby. Vo vzťahu k zraneniam poškodenej uviedol, že táto prerušila liečbu na Slovensku a následne v nej už pokračovala sama, avšak jemu z jej dostupnej zdravotnej dokumentácie, ako uvádza aj v znaleckom posudku, vyplýva záver, že by sa nemalo u poškodenej jednať o trvalé poškodenie organizmu. A je predpoklad, že zasiahnutie prúdom poškodenej bude bez následkov, s výnimkou poranení kože, kde elektrický prúd zanechal jazvy. Dĺžka liečenia u takýchto osôb býva rôzna, u poškodenej hovoríme o intervale 3 - 5 týždňov.

Znalec k výsledkom lekárskeho vyšetrenia poškodenej (č. I. 1293 - 1294 spisu) uviedol, že každé laboratórium používa špecifickú metodiku a rozsah jednotiek býva individuálny. Nie všetky vyšetrenia poškodenej uvedené na listine súvisia s úrazom. Z ionogramu, ktorý je fyziologický, znalec usúdil, že nedošlo k poškodeniu obličiek a tieto sú funkčné.

Na otázku prokurátora, či by bola poškodená po zasiahnutí elektrickým prúdom schopná verbálneho prejavu, znalec odpovedal, že tvorba hlasu závisí od viacerých faktorov. Jeden z nich je aj funkcia dýchania či miesto, kde sa tvorí hlas. V prípade európskych národov sa tento hlas tvorí aj v prínosových dutinách. O artikulovanej reči v stave stuhnutosť alebo strnulosti zasiahnutej osoby nemožno hovoriť, takáto osoba môže vydávať zvuky alebo tóny, ale nerozpráva, nehovoríme o reči. Čo sa týka kognitívnych funkcií (pamäť, učenie, schopnosť reprodukovať a pamätať si) poškodenej vo vzťahu k časovým súvislostiam jej výsluchov dňa 04. 09. a dňa 06. 09. uviedol, že tieto u poškodenej boli zachované.

Na otázky predsedu senátu znalec odpovedal, že o tom, akú intonáciu či intenzitu hlasu alebo o aký druh tónu v prípade poškodenej po zasiahnutí elektrickým prúdom došlo, sa možno baviť len v hypotetickej rovine, avšak poškodená mohla kričať. Zotrval na tom, že z jeho strany by k správnej odpovedi musel poznať aj iné okolnosti, najmä činnosť jednotlivých orgánov, prostredníctvom ktorých sa tvorí hlas.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku boli prečítané zápisnice o výsluchu svedkov:

- Q. K. (č. I. 274 - 277, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- npráp. L. A. (č. I. 278 - 282, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- npráp. V. C. (č. I. 289 - 292, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- W. Š. (č. I. 299 - 303, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- P. V. (č. I. 319 - 327, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- W. V. (č. I. 324 - 327, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- M. E. (č. I. 310 - 313, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- V. V. (č. I. 331 - 334, zväzok I vyšetrovacieho spisu)

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku boli prečítané znalecké posudky:

- znalecký posudok č. 99/2018, č. 77/2018 zo dňa 30. 11. 2018 (č. I. 346 - 411, zväzok II vyšetrovacieho spisu) a doplnenie č. 1 znaleckého posudku č. 18/2019, č. 18/2019 zo dňa 15. 03. 2019 vypracovaných MUDr. Renátou Lóškovou a Mgr. Vladimírou Čekelovou (č. I. 416 - 642, zväzok II vyšetrovacieho spisu)
- znalecký posudok č. 95/2018 zo dňa 22. 12. 2018 vypracovaný MUDr. Mgr. Borisom Ťažkým PhD. (č. I. 648 - 690, zväzok III vyšetrovacieho spisu)
- znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2018/2504 zo dňa 22. 10. 2018 vypracovaný Kriminalisticko - expertíznym ústavom PZ, Slovenská Ľupča (č. I. 705 - 713, zväzok III vyšetrovacieho spisu)

Podľa § 269 Trestného poriadku boli prečítané listinné dôkazy:

- zápisnica z obhliadky miesta činu zo dňa 03. 09. 2018 (č. I. 1057 - 1071, zväzok IV vyšetrovacieho spisu), zo dňa 04. 09. 2018 (č. I. 1072 - 1085, zväzok IV vyšetrovacieho spisu) a zo dňa 11. 10. 2018 (č. I. 1086 - 1097, zväzok IV vyšetrovacieho spisu)
- zápisnica z prehliadky tela poškodenej Z. Q.Č. (č. I. 1105 - 1112, zväzok IV vyšetrovacieho spisu)
- zápisnica o vydaní vecí a ich hmotný výsledok - list obvineného bez označenia dátumu v rozsahu 5 strán (č. I. 1122 - 1125, zväzok IV vyšetrovacieho spisu), vytlačená komunikácia v počte 14 listov medzi poškodenou a svedkyňou P. V. cez sociálnu sieť facebook (č. I. 1126 - 1139, zväzok IV vyšetrovacieho spisu)
- prepisy zvukových záznamov telefónnych hovorov zaznamenaných systémom tiesňovej linky IZS č. 112 (č. I. 1023 - 1025, zväzok IV vyšetrovacieho spisu), tiesňovej linky zdravotnej záchranej služby č. 155 (č. I. 1041 - 1056, zväzok IV vyšetrovacieho spisu) a tiesňovej linky polície č. 158 (č. I. 1041 - 1056, zväzok IV vyšetrovacieho spisu)

- prepisy zvukových záznamov telefónnych hovorov zaznamenaných systémom ZVJS (č. I. 718 - 728, č. I. 729 - 980, zväzok III vyšetrovacieho spisu; č. I. 986 - 991, č. I. 992 - 1018, zväzok IV vyšetrovacieho spisu)
- fotodokumentácia z miesta činu v počte 21 záberov vyhotovená svedkom npráp. A. (č. I. 283 - 288, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- vytlačená komunikácia v počte 6 listov medzi poškodenou a svedkom Š. cez aplikáciu Messenger (č. I. 304 - 309, zväzok I vyšetrovacieho spisu)
- zoznam návštev obvineného v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica (č. I. 726, zväzok III vyšetrovacieho spisu)
- výpis z listu vlastníctva č. 1038 (č. I. 1098 - 1100, zväzok IV vyšetrovacieho spisu)
- odpis registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (č. I. 1168, zväzok IV vyšetrovacieho spisu)
- výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (č. I. 1171, zväzok IV vyšetrovacieho spisu)
- správu starosti Obce Predajná zo dňa 10. 04. 2019 (č. I. 1171, zväzok IV vyšetrovacieho spisu)
- správy z ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica zo dňa 07. 01. 2019 a zo dňa 04. 04. 2019 (č. I. 1177 - 1180, zväzok IV vyšetrovacieho spisu)
- správa NOO a ÚVTOS Trenčín zo dňa 05. 04. 2019 (č. I. 1181 - 1182, zväzok IV vyšetrovacieho spisu)

Podľa § 270 ods. 1 Trestného poriadku súd oboznámil aj vecným dôkazom - elektrickým teplotovzdušným sušičom vlasov oranžovej farby zn. EDUTEK, výrobné číslo 494346

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj svedkyňu - poškodenú, a to bez prítomnosti psychológa v zmysle § 262a Trestného poriadku v spojení s § 134 ods. 4 Trestného poriadku a bez toho, aby jej výpoveď sprostredkoval využitím zariadení určených na prenos zvuku či obrazu a takisto ju nevypočúval v neprítomnosti obžalovaného v zmysle § 262 Trestného poriadku. Obhajoba tvrdila, že prokurátor a súd nad rámec zákona vyložil zámer zákonodarcu o osobe, ktorá ako obzvlášť zraniteľná obeť podľa osobitného predpisu je ako svedok vypočúvaná v konaní pred súdom. Takisto obhajoba trvala na tom, že prítomnosť psychológa pri výsluchu poškodenej bola povinná.

Pojem obeť je kľúčovým pojmom neprávnej vedy - viktimológie, ktorej vznik sa datuje do obdobia po skončení druhej svetovej vojny, kde sa objavilo množstvo obetí. Tragické udalosti vojny, holokaustu či vyvražďovania vznikli aj vlnu súcitu a zvýšenej citlivosti. Ďalej sa do popredia dostáva osobnosť obeť popri páchatelovi, pretože každý zločin má svoju obeť. Podľa Holcra možno viktimológiu rozdeliť na dva smery, a to trestnú a všeobecnú. Pre stúpcov trestnej viktimológie je predmet viktimológie najčastejšie vymedzený trestným právom: viktimológia skúma obeť skutkov, ktoré sú podľa zákona trestnými činmi. Skúma tiež dynamickú interakciu medzi obeťou a páchatelom. Fyzická osoba, ktorá utrpela trestným činom akúkoľvek ujmu (na živote, zdraví, majetku, cti a iných právach) je v zmysle viktimológie obeťou v úzkom ponímaní (ďalej ešte rozoznáva obeť v najširšom ponímaní a obeť v zmysle širokého ponímania).

Viktimizácia (viktimizácia), z hľadiska dynamického prístupu viktimity, je proces, v ktorom sa človek stáva obeťou kriminality. Je to proces poškodzovania a spôsobovania ujmy, proces, v rámci ktorého sa potenciálna obeť stáva reálnou. Tento dej sa nezačína a nekončí iba tým, že sa človek stane obeťou trestného činu, ale ide o zložitý proces, ktorý má svoju dynamiku. Do procesu viktimizácie obeť zasahuje svojím správaním, či už v čase pred trestným činom, v jeho priebehu a po ňom. Obeť ovplyvňuje iniciáciu trestného činu, jeho priebeh, možnosť odhalenia a usvedčenie páchatela. Rozlišujú sa dve fázy viktimizácie, a to primárna a sekundárna. Primárnu fázu predstavuje ujma spôsobená páchatelom a vzniká ako priamy, bezprostredný dôsledok trestného činu. Sekundárnou fázou je ujma vznikajúca v dôsledku reakcie sociálnej kontroly a okolia, napr. druhotné poškodzovanie obeť tým, ako na udalosť reaguje okolie a príbuzní alebo priebeh pojednávania pred súdom. K obom týmto fázam sa priraduje aj terciárna viktimizácia. Označuje sa ňou stav, keď jedinec nie je primerane vyrovnaný s traumatickou skúsenosťou aj napriek tomu, že došlo k náprave a odškodneniu. V nadväznosti na primárnu a sekundárnu viktimizáciu sa rozlišujú aj primárne a sekundárne rany. Podľa toho je možné jednoduchšie rozlíšiť, aký je rozdiel medzi prvou a druhou fázou viktimizácie. Primárne rany vznikajú vo fáze primárnej viktimizácie a sú trojakého druhu: fyzická ujma (narušenie fyzickej integrity, napr. ľahké zranenia, ublíženie na zdraví, smrť), finančná ujma (poškodenie alebo strata majetku, či ušlý

zisk) a emocionálna ujma (táto ujma je ťažko postihnuteľná, pretože sa odvíja v prežívaní obeť a súvisí s osobnostným založením alebo individualitou). Sekundárne rany sú výlučne psychologického charakteru a dochádza k nim v priebehu sekundárnej viktimizácie. Tieto rany nemajú výraznejšie materiálne znaky, ale sú o to výraznejšie a vo väčšej miere zraňujú obeť. Sekundárne rany možno zhrnúť do nasledujúcich troch pocitov: 1. pocit nespravodlivosti (tento pocit trápi obeť, napr. dlhý alebo odložený súdny proces, nedostatok informácií, vyšetrovanie páchateľa na slobode, mierne tresty alebo podmienené odloženie výkonu trestu a pod.); 2. pocit nedôstojnosti (obeť sa stretáva s ponížením a stratou ľudskej dôstojnosti, napr. zle vedený výsluch obeť alebo prístup médií a tlače k „jej“ prípadu, reakcie blízkych a okolia); 3. pocit izolácie (je výsledkom zmien, ktoré prebehli v dôsledku spáchaného trestného činu; obeť sa cíti osamelá, pretože okolie s ňou prerušuje kontakty, stráca sa vo vzťahoch prirodzenosť a komunikácia je vedená zo slušnosti).

Od 1. januára 2018 je účinný zákon č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o obetiach trestných činov“), ktorý pojem obzvlášť zraniteľnej obeť definuje v ustanovení § 2 ods. 1 písm. c). Je potrebné zdôrazniť, že tento zákon striktné rozlišuje medzi obeťou trestného činu a obzvlášť zraniteľnou obeťou, čo zrejme obhajoba nepochopila. V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že Trestný poriadok pribratie psychológa v zmysle § 30a Trestného poriadku rieši len vo vzťahu k obzvlášť zraniteľnej obeť (nie aj obeť). Poškodená Z. Q. nie je obzvlášť zraniteľnou obeťou v zmysle § 2 ods. 1 písm. c) zákona o obetiach trestných činov, pretože nie je ani dieťaťom, ani osobou staršou ako 75 rokov či osobou so zdravotným postihnutím, takisto nie je obeťou trestného činu obchodovania s ľuďmi, trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, trestného činu spáchaného organizovanou skupinou, niektorého z trestných činov proti ľudskej dôstojnosti (II. hlava osobitnej časti Trestného zákona), niektorého z trestných činov terorizmu alebo trestného činu domáceho násillia a v konečnom dôsledku nie je ani obeťou trestného činu spáchaného násillim alebo hrozbou násillia z dôvodu jej pohlavia, sexuálnej orientácie, národnosti, rasovej alebo etnickej príslušnosti, náboženského vyznania alebo viery.

Ak by sa obhajoba domnievala, že poškodená je obeťou iného trestného činu, ktorá je vystavená vyššiemu riziku opakovanej viktimizácie zistenému na základe individuálneho posúdenia obeť a jej osobných vlastností, vzťahu k páchatelovi alebo závislosti od páchatel'a, druhu alebo povahy a okolností spáchania trestného činu, tu súd pripomína, že (aj na otázky obhajoby) sama poškodená opakovane uviedla, že z konania obžalovaného nemá žiadne trvalé fyzické (s výnimkou jaziev) a ani psychické následky. Cíti sa zdravou, cíti sa stále byť družkou obžalovaného a o usporiadaní ich vzťahu vypovedá aj telefonická a písomná komunikácia či už v prípravnom konaní, ale aj v konaní pred súdom. Poškodená od januára 2019 vypovedá v prospech obžalovaného, pretože sa snaží o to, aby došlo k zmene právneho posúdenia konania obžalovaného (trestný čin ublíženia na zdraví na miesto trestného činu vraždy). Počas hlavného pojednávania poškodená vypovedala aj spontánne, sebavedomo odpovedala na otázky prokurátora, obhajcu, obžalovaného a aj súdu. Neprekážala jej ani prítomnosť verejnosti, v rámci ktorej bola na hlavnom pojednávaní prítomná aj rodina obžalovaného. Predložila výsledky lekárskeho vyšetrenia, ktorými deklarovala svoj dobrý fyzický stav. Ak by teda súd mal konštatovať, že poškodená jej výsluchom na hlavnom pojednávaní bola vystavená riziku sekundárnej (druhotnej) viktimizácie, musel by mať za preukázané, že poškodená negatívne (napr. so strachom, obavami, úzkosťou) vníma vedenie hlavného pojednávania, prítomnosť obžalovaného, verejnosti (prevažne rodina obžalovaného), výsluch svedkov. Ďalej by musel mať súd za preukázané, že poškodená odôvodnene a preukázateľne pociťuje nespravodlivosť (avšak trestné konanie do vyhlásenia rozsudku trvalo jedenásť mesiacov, bola dostatočne informovaná o trestnom konaní a jej právach, bola v kontakte s obžalovaným, neprišla o zamestnanie a ani o bydlisko a dokonca sa snažila o zmiernenie právnej kvalifikácie skutku v prospech obžalovaného), či nedôstojnosť (zaobchádzanie s poškodenou zo strany orgánov činných v trestnom konaní ako aj súdom bolo nepochybne v súlade s rešpektovaním jej práv a ľudskej dôstojnosti) alebo by pociťovala izoláciu, že je osamelá, že s ňou okolie prerušilo kontakt (poškodená je stále zamestnaná, býva, pracuje a zdržiava sa vo Veľkej Británii v predchádzajúcom spoločnom bydlisku s obžalovaným, naďalej sa stará o dve deti, kontakt s rodinou neprerušila a obžalovaného stále vníma ako svojho druhu). Keďže súd uvedené predpoklady sekundárnej viktimizácie (prostredníctvom skúmania sekundárnych rán) za preukázané nemal, nevyplývali ani zo spisu, trestného konania a ani zo správania poškodenej a obžalovaného, nemožno dospieť k inému záveru ako len k tomu, že poškodená nebola vystavená riziku sekundárnej viktimizácie a na základe individuálneho posúdenia osoby poškodenej, jej osobných vlastností, vzťahu k obžalovanému alebo závislosti od obžalovaného, druhu alebo povahy a okolností spáchania trestného činu nie je ani obzvlášť zraniteľnou obeťou v zmysle § 2 ods. 1 písm. c) bodu 6.

zákona o obetiach, pretože ako sama uviedla, ona je tá, ktorá mala vo vzťahu navrch, obžalovaný nebol manipulatívny ani dominantný, nebol agresívny, hlavné slovo mala ona.

Výpoveď poškodenej v konaní pred súdom preto nemohla nepriaznivo ovplyvniť ani jej telesnú alebo duševnú integritu. Súd tiež uvádza, že obhajoba pri výklade zákona sa striktne pridržiavala len jazykovo - gramatického (doslovného) výkladu, no opomenula najmä teleologický výklad právnych predpisov. K výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v takom prípade, kedy sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. Jazykový výklad môže totiž v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu predstavovať len prvotné priblíženie sa k obsahu právnej normy, ktorej nositeľom je interpretovaný právny predpis; na overenie správnosti či nesprávosti výkladu, resp. na jeho doplnenie či upresnenie potom slúžia ostatné interpretačné prístupy, postavené na roveň gramatickému výkladu, v tomto prípade systematický a teleologický výklad, ktoré sú spôsobilé v kontexte racionálnej argumentácie predstavovať významný korektív pri zistení obsahu a zmyslu aplikovanej právnej normy, a to najmä v prípade, keď existuje určité napätie medzi doslovným a teleologickým či systematickým výkladom. (nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 351/2010 zo dňa 05. 10. 2011) Teleologický výklad je takmer vždy nutnou súčasťou aplikácie práva, je korunou výkladu, zatiaľ čo logický a jazykový je jeho základom, pretože predovšetkým teleologický výklad určí jednu z viacerých alternatív. Ak sa teda obhajoba domnievala, že prokurátor ako aj súd pri výklade ustanovenia § 134 ods. 4 a § 262a Trestného poriadku prekročili právny rámec či základ, evidentne opomenula, že práve výklad právnej normy v kontexte zámeru zákonodarcu, spoločenských, politických či kultúrnych súvislostí a jej mieste vo všeobecne záväznom právnom predpise tvorí esenciálnu zložku tvorby a aplikácie práva.

Ústavný súd sa už viackrát mal možnosť vyjadriť k spôsobu hľadania a výkladu práva v konkrétnych právnych veciach. V náleze sp. zn. III. ÚS 341/07 ústavný súd uviedol, že pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad *e ratione legis* pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. V ďalšom náleze sp. zn. I. ÚS 243/07 (kde nešlo o výklad zákona, ale zmluvy) ústavný súd uzavrel, že všeobecný súd musí prihliadať na vzájomné vzťahy jednotlivých do úvahy pripadajúcich argumentov a ich úlohu v konkrétnom prípade vyvážiť s ohľadom na špecifikum danej kauzy, a nie tieto kritériá iba mechanicky aplikovať. Takýto prístup je zároveň prístupom modernej judikatúry, ktorá postupne nahrádza formálne legalistický pohľad na právo pohľadom, ktorým sa sudca usiluje poskytnúť najlepšie vyargumentovanú odpoveď na právne a skutkové otázky, ktoré pred ním strany sporu predložia. (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 151/2018)

Z uvedeného nepochybne vyplýva, že súd nepochybil, ak k výsluchu poškodenej nepribral psychológa, pretože interpretáciou právnej normy po zohľadnení osoby poškodenej a obžalovaného, ich vzájomných vzťahov, zdravotného stavu poškodenej za súčasnej znalosti pojmu sekundárna (druhotná) viktimizácia racionálne dospel k záveru, že poškodená nie je obzvlášť zraniteľnou obeťou podľa zákona o obetiach.

Z procesného hľadiska, okrem nepribratia psychológa k výsluchu poškodenej (pozri strany 6 - 9 rozsudku), obhajoba namietala, že súd povolil odstraňovanie rozporov a aj prečítanie svedeckých výpovedí (Q. K. a Q. Š.) a výpovede poškodenej pred vznesením obvinenia (všetky zo dňa 04. 09. 2018), čo považuje za neprípustné a v rozpore s Trestným poriadkom. Takisto nebolo obhajobe zrejmé, prečo iný senát tohto istého súdu (konkrétne vo veci vedenej pod sp. zn. 5Tk/2/2018) taký dôkaz a jeho vykonanie na hlavnom pojednávaní nepripustil a iný senát (v tejto veci) tak urobil. Vo vzťahu k predloženým rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo strany prokurátora uviedol, že existujú aj diametrálne odlišné rozhodnutia (obhajca ich však nekonkretizoval) a čítaním

svedeckých výpovedí a výpovede poškodenej pred vznesením obvinenia obžalovanému nebola dodržaná kontradiktórnosť trestného konania.

K tomu súd uvádza, že pripustil oboznámenie sa s obsahom CD nosiča z výsluchu poškodenej zo dňa 04. 09. 2018 a odstránenie rozporov z tejto výpovede najmä pre to, aby bolo zrejmé správanie sa, prejav a stav (emócia, nálada, mimika) poškodenej bezprostredne po skutku, pretože z trestného konania nepochybne vyplynulo, že poškodená postoj k obžalovanému zmenila a snažila sa svojou výpoveďou pomôcť mu v tom smere, aby dosiahla zmenu právnej kvalifikácie skutku na trestný čin ublíženia na zdraví. Je nepochybné, že poškodená tak dňa 04. 09. 2018, ako aj dňa 06. 09. 2018 (už po vznesení obvinenia) vypovedala bezprostredne, čo si pamätala a aj čo prežila. Jej výpoveď bola sebaistá, v obidvoch prípadoch sa podstatnejšie neodkláňala vo svojich výpovediach. Podstatnejšie zmenila výpoveď dňa 16. 01. 2019 (po tom, čo osobne navštívila obžalovaného vo výkone väzby, ako aj po množstve telefonátov, ktorých obsah je známy), avšak len v tom smere, že zaujala stanovisko, že jej zdravotný stav je dobrý (čo deklarovala aj na súde), že obžalovaný jej chcel „len“ ublížiť a nie ju usmrtiť, že obžalovaný pri vrhnutí sušiča vlasov do vody jej nepovedal „skap ty suka“ (alebo niečo podobné, hanlivé), že sa obžalovaný s jej dcérou vlastne po skutku nestretol a korigovala aj dĺžku pôsobenia elektrického prúdu na jej telo (kde na hlavnom pojednávaní dokonca uviedla, že dňa 04. 09. 2018 mala na mysli čas, ktorý uplynul od vrhnutia sušiča vlasov do vane s vodou až po jej záchranu, najprv obžalovaným a susedmi a potom aj zdravotnou pomocou).

Rovnako aj vo vzťahu k svedkom K. a Š. došlo so súhlasom súdu k odstráneniu rozporov ich výpovedí zo dňa 04. 09. 2018, pretože opätovne jednalo sa o bezprostredné výpovede osôb, ktoré pomáhali pri záchrane poškodenej a navyše u oboch svedkov aj na hlavnom pojednávaní došlo takmer k totožnému spontánnemu opisu udalostí a aj na otázky na hlavnom pojednávaní odpovedali obdobne ako v prípravnom konaní. Skutočnosť, že si nepamätali na detaily (ktoré dokázali popísať dňa 04. 09. 2018), žiadnym spôsobom nezmenili ich nasledujúce výpovede v trestnom konaní. Dokonca ani to, či svedkyňa K. videla alebo nevidela dňa 03. 09. 2018 predlžovací kábel na zemi po vstupe do bytu, pretože sám obžalovaný uviedol, že ho po vrhnutí sušiča vlasov po určitom čase vytiahol zo zástrčky, stočil a odhodil. Takisto pre posúdenie konania obžalovaného súdom nemalo vplyv ani to, či svedkyňa K. vypovedala, že bola mokrá poškodená a neskôr uviedla, že bolo mokrú pod ňou, ale či aj poškodená bola mokrá, si už nepamätá, pretože takisto niet pochyb o tom, že poškodená najprv vo vani (sčasti naplnenej vodou) stála, neskôr do nej spadla a nepochybne sa už aj namočila a až potom sa z nej dostala - nahá, kedy je logické, že sa voda za ten časový interval nemohla vypariť.

S prihliadnutím na uvedené, ako aj s prihliadnutím na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie sp. zn. 6To 9/2013 zo dňa 29. 10. 2014, uznesenie sp. zn. 1Tdo 53/2014 zo dňa 29. 10. 2014 a uznesenie sp. zn. 5To 13/2015 zo dňa 14. 01. 2016; použitie takej výpovede pripustil najvyšší súd aj v uznesení sp. zn. 5Tdo 54/2012 zo dňa 22. 11. 2012), súd pripustil vykonávanie vyššie konkretizovaných dôkazov, pretože platí, že ak vzniknú rozpory medzi výpoveďou svedka na hlavnom pojednávaní a jeho skoršou výpoveďou, hoc vykonanou aj pred vznesením obvinenia, no po začatí trestného stíhania „vo veci“, nie je dôvod na odopretie jej prečítania za účelom vysvetlenia týchto rozporov. Podstatnou je v tomto prípade ale skutočnosť, aby nešlo o dôkaz kľúčový, rozhodný alebo jediný.

Vykonaním týchto dôkazov na hlavnom pojednávaní nedošlo ani k porušeniu práv obžalovaného (právo na kontradiktórny postup), pretože k ich vykonaniu došlo za jeho prítomnosti, za prítomnosti obhajcu, poškodenej a svedkov K. a Š.. Obžalovaný mal tak možnosť sa k nim vyjadriť, v prípade výpovede poškodenej jej v súvislosti s tým kládol aj otázky. V zmysle záverov stanoviska č. 30 zverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 4/2010 (ktoré sú aplikovateľné aj v tejto veci bez ohľadu na prípadnú netotožnosť skutkových okolností) rozhodujúcim hľadiskom na posúdenie potreby opakovať výsluch svedka v prípravnom konaní po vznesení obvinenia je nepochybne jeho dôkazná hodnota. Ak výpoveď svedka neprináša pre trestné konanie rozhodujúci význam v podobe usvedčovania obvineného zo spáchania trestného činu, alebo naopak preukazovania jeho neviny (vrátane preukazovania poľahčujúcich alebo priťažujúcich okolností), je bezpredmetné opakovať jeho výsluch po vznesení obvinenia. Ak ale výpoveď svedka je jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom, o ktorý prokurátor mieni oprieť obžalobu, je nevyhnutné výsluch svedka vykonať aj po vznesení obvinenia so zachovaním práva obvineného na obhajobu. Okrem vyššie uvedených hľadísk je nemenej dôležitý postoj obvineného, resp. jeho obhajcu k výsluchu

svedka, ktorý bol vykonaný pred vznesením obvinenia. Do úvahy prichádzajú dva varianty: Po prvé, obvinený môže výpoveď svedka (svedkov) akceptovať bez toho, aby žiadal počas celého prípravného konania, vrátane oboznámenia sa s výsledkami vyšetrovania, jeho zopakovanie, alebo po druhé, žiada jeho opakovanie za prítomnosti svojho obhajcu. Ak obvinený, resp. jeho obhajca nežiada zopakovanie výsluchov svedkov vykonaných pred vznesením obvinenia (porovnaj primerane rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 58/2001) a ponecháva si tak priestor na svoju obhajobu v konaní pred súdom, je neefektívne zo strany orgánov činných v trestnom konaní duplicitne vykonávať výsluchy svedkov len pre formálne zachovanie práva obvineného na obhajobu. Na druhej strane, ak obvinený sám prostredníctvom obhajcu žiada zopakovať výsluchy svedkov, je na úvahe orgánov činných v trestnom konaní, aby posúdili celkovú dôkaznú situáciu, reálnu možnosť vykonať výsluch svedka, nevyhnutnosť tohto úkonu pre efektívnosť dokazovania pred súdom a rozhodli o potrebe vykonať výsluch svedka. V tejto súvislosti treba mať na zreteli, že vnútroštátne orgány majú postupovať tak, aby v priebehu celého trestného konania bolo minimálne aspoň raz poskytnuté obvinenému právo zaručené čl. 6 ods. 1 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na kontradiktórny postup). Pre spravodlivé súdne konanie tak postačuje, aby výsluch svedka bol vykonaný v prítomnosti obvineného, resp. jeho obhajcu v konaní pred súdom, čím sa vystavuje tento dôkaz kritickej previerke.

Keďže v prípade poškodenej ako aj svedkov K. a Š. došlo k ich opätovnému vypočutiu a vykonaniu výpovedí aj po vznesení obvinenia a tieto dôkazy (ich výpovede zo dňa 04. 09. 2018) nie sú jedinými, kľúčovými či inak rozhodnými pre posúdenie viny alebo neviny obžalovaného či pre preukázanie pohľadujúcich alebo priťažujúcich okolností, nedošlo zo strany súdu k pochybeniu, ak pripustil odstraňovanie rozporov z týchto výpovedí prokurátorom a oboznámil aj so zvukovo - obrazovým záznamom výpovede poškodenej.

II.

Obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 2 písm. c) Trestného zákona sa dopustí ten, kto iného úmyselne usmrtí, a spácha čin na chránenej osobe.

Podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) trestného zákona Chránenou osobou sa rozumie blízka osoba, ktorou podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona je príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom počítavala ako ujmu vlastnú.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pretože nesúhlasil s právnou kvalifikáciou. Svoje konanie, ktorého sa dopustil dňa 03. 09. 2018 a ktoré smerovalo voči jeho družke (poškodenej) Z. Q., nepoprel. Tvrdil však, že nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu vraždy, a to najmä po subjektívnej stránke, pretože nebol preukázaný jeho úmysel. Popieral aj to, že by jeho konanie bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu. Uviedol, že svojím konaním nemal v úmysle spôsobiť smrť poškodenej, a preto by jeho konanie malo byť kvalifikované ako dokonaný trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 155 Trestného zákona.

Súd pri určení viny a právnej kvalifikácie daného skutku spáchaného obžalovaným vychádzal z vykonaného dokazovania, z ktorého vyplynulo, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe. Súd mal za preukázané, že obžalovaný po tom, ako poškodená vošla do vane napustenej vodou, vzal z kúpeľne nepozorovane elektrický teplovzdušný sušič vlasov, ktorý predlžovacím káblom zapojil do elektrickej zásuvky v kuchyni bytu nad kuchynskou linkou, následne tento sušič vlasov zapol, prešiel do kúpeľne dverami z kuchyne a hodil sušič vlasov do vane, kde poškodená stála. Dôsledkom tohto konania

obžalovaného poškodená po zásahu elektrickým prúdom spadla do vane. Obžalovaný po tom, ako si uvedomil, že nedošlo k vypnutiu ističa elektrického rozvodu a k prerušeniu elektrického obvodu v byte, odišiel mimo kúpeľňu a po uplynutí nezisteného času odpojil predlžovací kábel z elektrickej zásuvky v kuchyni, sušič vlasov vybral z vane, odpojil ho a odhodil v kúpeľni na zem. Predlžovací kábel stočil a z bytu odišiel do pohostinstva, kde požil jedno pollitrové pivo.

Z dokazovania vyplynulo, že obžalovaný sa v podstate spoliehal na to, že dôjde k prerušeniu elektrického obvodu v byte, pretože sa v ňom nachádzal aj istič elektrického rozvodu (vo svojej výpovedi uviedol: „mali sme predsa ten prepäťový istič, myslel som si, že by sa predsa nemohlo nič stať“). Po tom, čo vhodil sušič vlasov do vane s vodou, si uvedomil, že svetlá v byte aj naďalej svietili, hoci nevedel, či je prúd aj v elektrických zásuvkách, a takisto mu „cvaklo, čo urobil“, v dôsledku čoho najprv vytiahol zo zásuvky predlžovací kábel a potom aj sušič vlasov z vane („predlžovací kábel som z kuchyne vytiahol preto, lebo som si pomyslel, že čo ak sa istič neaktivoval, a teda aby sa družke nič nestalo“). Napriek evidentnej vedomosti a znalosti o slaboprúdovej elektrike ako aj o vplyve elektrického prúdu, napätia na ľudský organizmus, obžalovaný tvrdil, že poškodenú „chcel len postrašiť, ľahko ublížiť a nie ju usmrtiť“. Tomuto súd nemohol uveriť, pretože sám obžalovaný (pred súdom) tvrdil, že stret ľudského organizmu s elektrickou nie je v žiadnom prípade bezpečný a dokonca uviedol, že pokiaľ dôjde ku kontaktu elektrického napätia s vodou alebo vlhkou ľudskou pokožkou, závisí od okolnosti, aký je výsledok. Hoci tiež uviedol, že bližšie takéto pôsobenie neštudoval, nič to nemení na tom, že nepochybne obžalovaný vedel, že takýmto konaním môže spôsobiť človeku smrť. A skutočnosť, že sa spoliehal na aktivovanie elektrického ističa, tento záver len potvrdzuje. Súdu sa javí ako nelogické, že by obžalovaný mienil poškodenú len postrašiť, či ľahko ublížiť. Postrašiť inú ľudskú bytosť znamená nahnať alebo vyvolať strach. Je ťažko uveriteľné, že by sa poškodená bežne vystavovala riziku zasiahnutia elektrickým prúdom v kúpeľni, keď sama v prípravnom konaní uviedla, že si v živote nezvykla sušiť vlasy, keď stála vo vani, v živote by to neurobila, lebo sa elektriky bojí. Keďže z výpovedí obžalovaného ako aj poškodenej vyplynulo, že žili v spoločnej domácnosti šesť rokov, bežne sa spolu kúpali, musel aj obžalovaný vedieť, že len postrašiť poškodenú vhodným zapnutím sušiča vlasov do vane s vodou je nemožné a je takisto nemožné jej takýmto spôsobom len ľahko ublížiť, pretože to by jej obžalovaný chcel pravdepodobne spôsobiť len ľahkú fyzickú alebo morálnu ujmu (napr. udretím do tváre či slovnou urážkou), ale nie ju vhodným sušičom vlasov do vane s vodou reálne vystaviť riziku smrti v dôsledku zlyhania funkcie srdca, vnútorných orgánov, rozpadu svalstva a pri tom sa spoliehať, že sa aktivuje istič elektrického rozvodu. O tom, aké následky a vplyv malo konanie obžalovaného na poškodenú (fyzický stav), svedčí nielen zabezpečená fotodokumentácia z prehliadky tela poškodenej, ale aj znalecký posudok vypracovaný MUDr. Mgr. Borisom Ťažkým, PhD. Znalec okrem iného konštatoval, že u poškodenej len zhodou okolností, náhodou a so šťastím nedošlo k trvalému poškodeniu zdravia až smrti. Okolnosťami, ktoré (napriek vážnosti situácie) pozitívne ovplyvnili zranenia poškodenej, boli, že poškodená vo vode stála, jej pokožka nebola premočená, snažila sa o uchopenie vane pravou a nie ľavou rukou (teda srdce sa nedostalo do priamej dráhy prúdu) a po určitej dobe došlo k prerušeniu prechodu elektrického prúdu jej telom. Privolanie zdravotnej pomoci sa odrazilo na stabilizovaní jej základných vitálnych funkcií a k prevozu do nemocnice. Tu súd musí uviesť, že „pomoc“ obžalovaného, ktorá možno spočívala v podaní vody a určite v znesení poškodenej do vozidla zdravotnej služby, žiadnym spôsobom nezmenila následky, ktoré jeho konanie smerujúce voči poškodenej malo a nie je ani žiadnou poľahčujúcou okolnosťou či okolnosťou, ktorá by menila právnu kvalifikáciu skutku, pretože znalec objektívne uviedol, že bez zásahu odbornou pomocou by šlo buď o trvalejšie poškodenie ľudského tela alebo o zlyhanie funkcie srdca, a teda smrti.

Skutočnosť, že sušič vlasov zn. EDUTEK, výrobné číslo 494346 bol funkčný, potvrdzujú závery znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2018/2504 zo dňa 22. 10. 2018 vypracovaný Kriminalisticko - expertíznym ústavom PZ, Slovenská Ľupča, a rovnako z neho vyplýva aj to, že nedošlo k takému zvýšeniu elektrického prúdu, na ktoré by zareagoval istič odpojením napájania, vznikli reálne podmienky ku vzniku úrazu elektrickým prúdom pre osobu nachádzajúcu sa vo vodnom kúpeli - poškodenú.

To, ako následne obžalovaný konal, nehovorí o jeho skrate, pretože bez akéhokoľvek expresívneho (výrazného) verbálneho či neverbálneho prejavu predlžovací kábel odpojil aj zo zásuvky, stočil ho a vyhodil, následne požil pivo. Vrátil sa do bytu (po tom, čo stretol pri smetných nádobách suseda Š., ktorý si nevšimol, že by obžalovaný nejako inak správal), odkiaľ s krikom odišiel k susedom Š. a K., kde im búchal na dvere (podľa svedkov im tie dvere takmer vyvalil, podľa svedka Š. to bol iný človek, triasol sa) a tvrdil, že poškodená chcela spáchať samovraždu. Aj zo záverov znaleckého posudku č. 99/2018, č.

77/2018 zo dňa 30. 11. 2018 a doplnenia č. 1 znaleckého posudku č. 18/2019, č. 18/2019 zo dňa 15. 03. 2019 vypracovaných MUDr. Renátou Lóškovou a Mgr. Vladimírou Čekelovou vyplýva, že sa jednalo o premyslený čin obžalovaného, a nie o skratové, nevysvetliteľné konanie.

Ďalej z dokazovania vyplynulo, že bezprostredným podnetom bolo odmietnutie spoločného kúpania sa poškodenou, čomu predchádzalo objavenie správy od iného muža adresovanej práve poškodenej (obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol: „medzitým prišla nejaká správa od Q. z Veľkej Británie; takisto prišla aj ďalšia správa od toho horského sprievodcu, načo som sa ja rozladený vrátil dovnútra, aj som rozmýšľal, či mi šibe, že to predsa nie je pravda“; pomyslel som si len, že nestačilo jedno a ešte teraz druhá správa“). Síce obžalovaný tvrdil, že ho objavenie komunikácie poškodenej s iným mužom (inými mužmi) nerozladilo až do takej miery, že by jej chcel ublížiť, tomuto súd ale neuveril a prihliadol aj na závery znaleckého dokazovania skúmaním jeho duševného stavu, z ktorých vyplýva, že u obžalovaného je prítomná tendencia javiť sa v lepšom svetle, preto skresľovanie výpovedí - klamstvo, účelovosť alebo alibizmus nemožno na základe osobnostnej štruktúry vylúčiť. Osobnosť obžalovaného je sociabilná, avšak predstavy a nálady citovo podfarbené, a vzhľadom na istú vyhranenosť názorov, nekompromisnosť, sú u obžalovaného časté konfliktné medziľudské vzťahy (napr. aj hádka s dcérou poškodenej). Je v prevahe nad okolnosťami v zmysle všetko alebo nič, je nekompromisný, so sklonom k jednoznačným riešeniam.

Okrem objektívnej stránky, ktorú sa obhajoba snažila kvalifikovať ako konanie smerujúce k ublíženiu, obrana obžalovaného smerovala aj k popretiu subjektívnej stránky, a síce, že obžalovaný nemal v úmysle usmrtiť poškodenú.

Súd pripomína, že obžalovaný spáchanie skutku nepoprel a v posudzovanom prípade konal spôsobom bezprostredne smerujúcim k usmrteniu poškodenej. Z hľadiska subjektívnej stránky, obžalovaný konal v úmysle takýto následok spôsobiť, ktorý záver vyplýva najmä z prvotných výpovedí poškodenej, ktoré skutočnosti boli potvrdené aj výpoveďami ďalších svedkov (príslušníci policajného zboru, pracovníci vozidla záchranej služby) ako aj vyšetrovacími úkonmi (obhliadky miesta činu, prehliadka tela poškodenej), zaistenými vecnými, listinnými a digitálnymi dôkazmi a aj závermi vykonaných znaleckých skúmaní a expertíz. Zavinenie je budované na zložke intelektuálnej, ktorá zahŕňa vnímanie páchatel'a, inými slovami odraz predmetov, javov a procesov v jeho zmyslových orgánoch, ako i predstavu predmetov a javov, ktoré páchatel' vnímal skôr alebo ku ktorým dospel vlastným úsudkom na základe znalostí a skúseností, a ďalej na zložke vôľovej, zahŕňajúcej predovšetkým chcenie alebo uzrozenie, t. j. rozhodnutie konať určitým spôsobom so znalosťou podstaty veci, ktorá vyjadruje aktívny kladný vzťah páchatel'a k zamýšľaným či uvažovaným skutočnostiam na podklade znalostí rozhodných okolností bez toho, aby sa vyžadovalo, aby páchatel' tieto skutočnosti pociťoval pre seba ako príjemné alebo nepríjemné.

Konanie v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b) Trestného zákona vyžaduje, aby páchatel' vedel, že svojím konaním môže vyvolať následok závažný z hľadiska trestného práva a pre prípad, že takýto následok spôsobiť bol s tým uzrozený. Uzrozenie pri nepriamom úmysle vyjadruje aktívny vôľový vzťah páchatel'a k spôsobeniu trestnoprávne významného následku, ktorý sa v prípade trestného činu vraždy podľa § 145 Trestného zákona prejavuje navonok usmrtením iného. Spôsobenie takéhoto následku nie je priamym cieľom páchatel'a, páchatel' ho síce priamo nechce, no pri svojej aktivite vyvolávajúcej tento následok, je uzrozený s tým, že konanie, ktorým sleduje iný, hoci aj nezávadný cieľ, môže spôsobiť tiež následok relevantný pre trestné právo. Tento následok je však nechceným, vedľajším následkom konania páchatel'a, s ktorým však ako následkom možným je uzrozený.

Podľa skutkových zistení obžalovaný v posudzovanom prípade viedol voči telu poškodenej síce ojedinelý (jednorazový), ale zároveň prekvapivý atak, ktorého odvrátenie bolo mimo reálnych a aj praktických schopností poškodenej. Poškodená a aj znalec uviedli, že po zásahu elektrickým prúdom je svalstvo človeka stuhnuté, strnulé, vôľovo neovládateľné. Poškodená bez toho, aby obžalovaný prerušil elektrický obvod a bez toho, aby jej následne bola poskytnutá aj zdravotná pomoc, nemusela prežiť alebo jej zranenia by predstavovali aj trvalé poškodenie organizmu. Poškodená svoju výpoveď dňa 16. 01. 2019 ako aj na hlavnom pojednávaní pozmenila v tom smere, že nekričala, znalec však uviedol, že človek po zásahu elektrickým prúdom je schopný hlasového prejavu (kriku, revu), aj keď nejde o artikulovanú reč. Ak by si teda obžalovaný dňa 03. 09. 2018 po vhození sušiča vlasov do vody neuvedomoval zraňujúce pôsobenie elektrického prúdu na poškodenú na základe jej výkrikov, niet pochyb, že si to mohol

uvedomiť a aj si to uvedomil na základe jej neschopnosti počas jeho prítomnosti v byte dostať sa z vane von. Obžalovaný si dokonca uvedomil, že sa možno neaktivoval ani istič elektrického rozvodu a sám prerušil tok elektrického prúdu, no ani v tomto čase poškodenej inak nepomohol, nesnažil sa odstrániť následky svojho konania. Zistenému skutkovému stavu zodpovedá, že uskutočnený útok obžalovaného u poškodenej nevyvolal aj smrť. Reálne a blízke nebezpečenstvo nastúpenia takéhoto účinku však v danom prípade, vzhľadom na zistenú povahu, rozsah a závažnosť zranení poškodenej, nesporne existovalo, pričom to, že smrteľný účinok nenastal bolo iba výsledkom zhody viacerých okolností, ako sú poloha poškodenej v čase vhadenia sušiča vlasov do vane s vodou v stojí, vlhkosť pokožky, uchopenie vane pravou a nie ľavou rukou a prerušenie prechodu prúdom po určitom čase. Posledný zmienený faktor (okolnosť) zodpovedá aj obsahu obhajoby obžalovaného, ktorý skutočnosť prerušenia elektrického obvodu, v ktorom sa poškodenej po vhadení sušiča vlasov do vane nachádzala, vysvetlil tým, že nemal záujem, aby jej ďalšie pôsobenie prúdu ubližovalo (dokonca to obhajoval ako pomoc). Odhliadnuc od toho, že smrteľný následok mohlo u poškodenej vyvolať pôsobenie prúdu už v trvaní niekoľkých sekúnd (pozri výpoveď znalca MUDr. Mgr. Borisa Ťažkého, PhD. zo dňa 05. 02. 2019, v ktorej vypovedal: „Pokiaľ hovoríme o pôsobení elektrického prúdu na ľudské telo z charakteristikami nízkonapäťového prúdu, t. j. 230 V, ktorý je v bežnej elektroinštalácii v domácnostiach, tento nemusí spôsobiť žiadne poranenie počas trvaní niekoľkých milisekúnd. V prípade, že hovoríme o pôsobení elektrického prúdu s takýmito charakteristikami na ľudské telo nechránené, navyše vo vlhkom prostredí, ako to bolo v tomto prípade s poškodenou Q., smrteľný účinok môže nastať v trvaní niekoľkých sekúnd. Takže trvanie do jednej minúty je doba, počas ktorej mohol nastať smrteľný účinok pôsobením elektrického prúdu na telo poškodenej Z. Q.Á. v prostredí, v akom sa v tom čase nachádzala.“) treba zvýrazniť, že po údajnom uvedení si dôsledkov svojho konania sa obžalovaný obmedzil iba na prerušenie elektrického obvodu, pričom poškodenej neposkytol akúkoľvek inú pomoc, nepresvedčil sa o jej zdravotnom stave a ponechal ju osamote v priestoroch bytu, ktoré opustil. Význam prerušenia elektrického obvodu obžalovaným netreba preceňovať, ale interpretovať ho ako súčasť jeho chladnokrvného a premysleného počínania, ktoré bolo motivované zámerom nezanechať na mieste stopy, ktoré by usvedčovali jeho osobu, do ktorého konania potom zapadá aj odstránenie predlžovacieho kábla z miesta činu a následne, po zistení, že poškodenej útok prežila, vytvorenie legendy o tom, že si sama sušila vlasy vo vani s vodou a že trpí depresiami (pričom sama poškodenej uviedla, že v byte mala len antikoncepčné tabletky, u psychiatra sa nikdy neliečila). Práve správanie sa obžalovaného po čine spolu s povahou a mechanizmom útoku umožňujú konštatovať, že obžalovaný nielenže vedel, že svojím konaním a útokom môže u poškodenej vyvolať smrteľný účinok, ale že k eventualite nastúpenia tohto účinku aj prechovával kladný vôľový vzťah. Inak povedané, že vedel, že svojím konaním môže spôsobiť smrť poškodenej (vypovedal, že nepovažuje za bezpečné, ak dôjde ku kontaktu človeka s elektrickým prúdom) a pre prípad, že sa tak stane, bol s tým uzrozumený. Tento záver (o nepriamom úmysle z hľadiska naplnenia subjektívnej stránky) nepochybne vyplýva a je zistiteľný z vyšetrenia duševného stavu obžalovaného.

Argumentácia obhajoby, že by vedomosť obžalovaného o ističi elektrického obvodu mala byť okolnosťou, ktorá preukazuje, že nemal úmysel poškodenú usmrtiť, čo má potvrdzovať aj to, že prerušil tok elektrického prúdu, odpojil predlžovací kábel, vytiahol z vane sušič vlasov, v šoku odišiel do spoločenského domu, kde požil pivo, ale sa vrátil, privolal zdravotnú pomoc a napomáhal zdravotníkom ako aj poškodenej do času ich príchodu, je len skresľovaním a účelovým bagatelizovaním jednotlivých okolností konania obžalovaného, ktoré v reálnom svete a v logických súvislostiach s prihliadnutím na vykonaný rozsah dokazovania svedčia práve o premyslenom útoku obžalovaného voči poškodenej, ktorého spúšťačom bolo podozrenie z možnej nevery poškodenej, nedôvera vo vzťahu k nej, rozladenosť obžalovaného z toho, čo v podstate náhodou zistil a aj odmietnutie spoločného kúpania sa v zmysle všetko alebo nič (ako to konštatujú aj znalci pri vyšetrení duševného stavu obžalovaného).

Ani následná snaha poškodenej o zmiernenie následkov konania z hľadiska posudzovania právnej kvalifikácie skutku spáchaného obžalovaným nesvedčí v jeho prospech, pretože aj podľa názoru súdu (okrem toho, že došlo k usporiadaniu vzťahov medzi nimi) je na obžalovanom finančne závislá, keďže niet pochýb o tom, že jej pomohol vo Veľkej Británii sa zamestnať, nájsť školu pre jej dve deti, zabezpečiť bývanie aj na Slovensku. Fungovanie sociálneho systému vo Veľkej Británii im umožnilo viesť domácnosť z príjmu poškodenej, ktorú ako matku podporuje aj štát, a z príjmu obžalovaného zabezpečovať finančnú stabilitu ich spoločného života (šetrenie finančných prostriedkov). Aj zo zaznamenaných telefonických hovorov a ich prepisov medzi obžalovaným a poškodenej v období od novembra 2018 do februára 2019 vyplýva, že poškodenej bez prítomnosti obžalovaného trpí nedostatkom finančných prostriedkov (napr. mu hovorila úvahy o tom, že jej syn kvôli peniazom

nebude môcť ďalej v štúdiu pokračovať). Obžalovaný takýmto častým a početným kontaktovaním sa s poškodenou ju kontroloval, nabádal k spolupráci v jeho prospech, ale prejavili sa tak aj jeho manipulatívne tendencie a majetnícky vzťah k poškodenej.

Zhodnotiac vyššie uvedené, bez pochyb vyplynulo, že obžalovaný z hľadiska objektívnej stránky konal tak, že toto konanie bezprostredne smerovalo k usmrteniu (nielen k postrašeniu či ľahkému ublíženiu) inej osoby - poškodenej (predmet útoku), ktorého sa obžalovaný dopustil v úmysle (nepriamy úmysel) spáchať trestný čin, avšak k jeho dokonaniu nedošlo, a to aj len zhodou okolností. Obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty a dopustil sa obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona - spáchanie činu na chránenej osobe (blízka osoba - družka), zo spáchania ktorého ho aj súd uznal vinným, pretože neboli zistené ani okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť (nepričítanosť).

III.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u obžalovaného na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, jeho osobu, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný bol doteraz dvakrát trestne stíhaný. Rozhodnutie Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T/22/2001 zo dňa 27. 02. 2001, ktorým bol Q. W. odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov s podmienčným odkladom a skúšobnou dobou do 13. 09. 2002 a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 18 mesiacov bolo zrušené následným rozhodnutím Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T/89/2001 zo dňa 14. 08. 2001 k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov s podmienčným odkladom a skúšobnou dobou do 31. 05. 2004 a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 18 mesiacov. V evidencii priestupkov sa nenachádza žiadny záznam.

Obec Predajná, v ktorej má nahlásený trvalý pobyt, nezaznamenala žiadne priestupkové ani protiprávne konanie obžalovaného. V obci sa dlhé roky nezdržoval. Počas výkonu väzby obžalovaný nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný, dodržiava zásady slušného správania a aj pokyny príslušníkov zboru. Z pozorovania a poznatkov personálu sa osobnosť obžalovaného javí ako tichá, utiahnutá až introvertná. Správanie a vystupovanie obžalovaného možno hodnotiť ako výrazne apatické. Obžalovaný sa len veľmi ťažko adaptuje na väzenské prostredie, komunikácia s ním je takmer nemožná, reaguje len na základné pokyny a vnemy personálu. Časový harmonogram dňa využíva na vlastné pohybové stereotypie, bez kontaktu s realitou. V styku s ostatnými obvinenými konfliktné situácie nevyvoláva, avšak je zrejmé, že svojím aktuálnym apatickým naladením neprímerane vplýva i na obvinených, s ktorými prichádza do styku. Kontakt s príbuznými nadväzuje striedmo prostredníctvom návštev, korešpondencie a telefonovania. Záujem o prácu neprejavil.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a ani prítiažujúcu okolnosť. Je pravdou, že z „technicky“ právneho hľadiska možno na tresty obžalovaného hľadieť, ako by boli zahladené a od roku 2001 nespáchal žiadny trestný čin či priestupok. Na druhej strane, obžalovaný žije a pracuje dlhodobo vo Veľkej Británii a jeho morálna bezúhonnosť nie je celkom jednoznačná. Doteraz bol uznaný vinným z menej závažnej trestnej činnosti, čo je síce do istej miery pozitívne, nie je však pre posudzovanie vedenia riadneho života (§ 36 písm. j) Trestného zákona) možné prehliadnuť stupňujúcu sa závažnosť problematickejšej sociálnej prispôsobivosti a akceptácie pravidiel a etických hraníc obžalovaným. Takisto by mu ale na druhej strane v tomto prípade mohla byť v jeho neprospech pričítaná aj prítiažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, v dôsledku čoho by sa pomer jednej poľahčujúcej a jednej prítiažujúcej okolnosti vyrovnal. Iné poľahčujúce okolnosti tak, ako ich vzhľadala obhajoba, súd nepovažoval za preukázané. Záujem obžalovaného o poškodenú, opakovane zdôrazňujúce výčitky svedomia a priznanie si viny sú snahou minimalizovať dôsledky jeho konania, prejav vlastnej sebaľútosti vyplývajúcej z jeho osobnosti, nie skutočným oľutovaním spáchaného činu. Priznanie si viny obžalovaným možno považovať skôr za účelové, oľutovanie činu za formálne. Významným je aj to, že obžalovaný nepoprel len spáchanie skutku, nesúhlasil s právnou kvalifikáciou objektívnej stránky činu (trestný čin ublíženia na zdraví na miesto trestného činu vraždy) a popieral úmysel spôsobiť poškodenej smrť. Obžalovaný podrobne vypovedal až dňa 24. 01. 2019, teda v čase, keď poškodená (dňa 16. 01. 2019, po telefonických hovoroch) čiastočne zmenila svoje

predchádzajúce výpovede v prospech obžalovaného a v čase, keď boli známe aj výsledky znaleckého skúmania jeho duševného stavu a znaleckého dokazovania zdravotného stavu poškodenej. Správanie sa obžalovaného nemožno hodnotiť ako k priznaniu sa a k úprimnému oľutovaniu v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona. Nemožno súhlasiť ani s tým, že by obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona. Opätovne poukazujúc na deň, kedy obžalovaný vypovedal ku skutku, samotné priznanie sa ku skutku nie je napomáhaním orgánom činným v trestnom konaní. K tomuto dňu bola vykonaná podstatná časť dokazovania, pretože následne došlo len k doplneniu znaleckého dokazovania týkajúceho sa duševného stavu obžalovaného a k zabezpečeniu uchovania a vydania počítačových údajov vo vzťahu k uskutočneným telefonickým hovorom medzi obžalovaným a poškodenou. V tomto obžalovaný nijako aktívne nepristupoval, nikomu nenapomáhal, ale naopak pasívne čakal na závery vykonaného dokazovania. Obžalovaný vo výpovedi dňa 24. 01. 2019 síce uviedol dôležité skutkové okolnosti, no tieto už boli známe aj z výpovedí poškodenej, zo svedeckých výpovedí a z ďalších dovtedy zabezpečených dôkazov.

Poznajúc uvedené, kedy súd nemohol aplikovať zníženie hornej hranice trestnej sadzby pri prevahe pohľadujúcich okolností (pretože žiadne neboli zistené) a takisto ani zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby pri prevahe priťažujúcich okolností, musel pri svojich úvahách o výške trestu vychádzať z neupravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu vraždy podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona v rozmedzí od 20 rokov do 25 rokov alebo trestu odňatia slobody na doživotie. V prípade obžalovaného a s prihliadnutím na zásady ukladania trestu je aj spodná hranica trestnej sadzby v posudzovanom prípade neprimeraná. Berúc do úvahy vývinové štádium trestného činu (pokus), osobu páchatel'a a aj právny pojem spravodlivosti, súd pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu v súlade s § 39 ods. 2 písm. a) v spojení s § 39 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania (nie však najkratšieho možného trvania), a uložil obžalovanému primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 rokov. Súd obžalovaného vzhľadom na dĺžku trestu musel obligatórne pre jeho výkon zaradiť do ústavu s maximálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 48 ods. 4 Trestného zákona. Ako páchatel'ovi obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, súd uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Keďže nebolo možné uložiť trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu - elektrického teplovzdušného sušiča vlasov oranžovej farby zn. EDUTEC, výrobné číslo 494346, pretože táto vec nepatrila obžalovanému, avšak vyžaduje si to bezpečnosť života a zdravia ľudí, súd uložil zhabanie tejto veci v zmysle § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona.

Poškodená si nárok na náhradu škody neuplatnila, súd preto o ňom v adhéznom konaní ani nerozhodoval.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu senát súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.